

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

den 28 november 2019*

”Ekonomisk och monetär union – Bankunionen – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (SRM) – Gemensam resolutionsfond (SRF) – Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) beslut avseende förhandsbidragen för år 2016 – Talan om ogiltigförklaring – Direkt och personligen berörd – Upptagande till sakprövning – Väsentliga formföreskrifter – Bestyrkande av beslutet – Förfarandet för antagande av beslutet – Motiveringsskyldighet – Begränsning av domens verkningar i tiden”

Förenade målen T-377/16, T-645/16 och T-809/16

Hypo Vorarlberg Bank AG, tidigare Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG, Bregenz (Österrike), företrädd av advokaterna G. Eisenberger och A. Brenneis,

sökande,

med stöd av

Republiken Italien, företrädd av G. Palmieri, i egenskap av ombud,

intervenient i mål T-645/16,

mot

Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), företrädd av advokaterna B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch och S. Ianc,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av, för det första, SRB:s beslut av den 15 april 2016, i verkställande session, avseende förhandsbidragen för år 2016 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2016/06), och, för det andra, SRB:s beslut av den 20 maj 2016, i verkställande session, om justering av förhandsbidragen för år 2016 till den gemensamma resolutionsfonden, som kompletterar SRB:s beslut av den 15 april 2016, i verkställande session, om justering av förhandsbidragen för år 2016 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2016/13), i den del dessa beslut rör sökanden

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden A.M. Collins samt domarna M. Kancheva, R. Barents, J. Passer och G. De Baere (referent),

* Rättegångsspråk: tyska.

justitiesekreterare: handläggaren N. Schall,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 februari 2019,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 Förevarande mål avser den andra pelaren i bankunionen, som rör den gemensamma resolutionsmekanism som uppställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1). Inrättandet av den gemensamma resolutionsmekanismen har till syfte att stärka integreringen av regelverket för resolution i de medlemsstater som har euro som valuta och i de medlemsstater som inte ingår i euroområdet och som väljer att delta i den gemensamma tillsynsmekanismen (nedan kallade de deltagande medlemsstaterna).
- 2 Mer specifikt rör dessa mål den gemensamma resolutionsfonden (SRF) som införts genom artikel 67.1 i förordning nr 806/2014. SRF finansieras genom de bidrag som på nationell nivå uppbärs från instituten, bland annat i form av förhandsbidrag i enlighet med artikel 67.4 i samma förordning. Enligt artikel 3.1 led 13 i nämnda förordning avses med institut ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 2 c i samma förordning. Förhandsbidragen överförs på EU-nivå till SRF i enlighet med det avtal om överföring av och ömsesidighet för förhandsbidrag till SRF som undertecknats i Bryssel den 21 maj 2014 (nedan kallat överföringsavtalet).
- 3 I artikel 70 i förordning nr 806/2014, som har rubriken ”Förhandsbidrag”, föreskrivs följande:

”1. De enskilda bidragen från varje institut ska samlas in minst en gång per år och ska beräknas i proportion till beloppet av samma instituts skulder (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar, som andel av de sammanlagda skulderna (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar från alla institut auktoriserade på de deltagande medlemsstaternas territorier.

2. Nämnden ska varje år, efter att ha hört ECB eller den nationella behöriga myndigheten, och i nära samarbete med de nationella resolutionsmyndigheterna, beräkna de enskilda bidragen för att säkerställa att de bidrag som ska betalas in av alla institut auktoriserade på alla de deltagande medlemsstaternas territorier inte överstiger 12,5 % av målnivån.

Varje år ska beräkningen av de enskilda institutens bidrag baseras på

 - a) ett fast bidrag, som ska vara proportionellt mot beloppet för ett instituts skulder, exklusive kapitalbas och garanterade insättningar, i förhållande till de totala skulderna, exklusive kapitalbas och garanterade insättningar, för alla institut auktoriserade på de deltagande medlemsstaternas territorier, och
 - b) ett riskjusterat bidrag, som ska baseras på de kriterier som fastställs i artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU, med beaktande av proportionalitetsprincipen, utan att skapa snedvridningar mellan bankstrukturerna i medlemsstaterna.

Förhållandet mellan det fasta bidraget och det riskjusterade bidraget ska beakta en balanserad fördelning av bidragen mellan olika typer av banker.

Under inga omständigheter får det sammanlagda beloppet av de enskilda bidragen från alla institut auktoriserade på alla de deltagande medlemsstaternas territorier, beräknat enligt leden a och b, på årsbasis överstiga 12,5 % av målnivån.

...

6. De delegerade akter som specificerar begreppet bidragsjusteringar i förhållande till institutens riskprofil som antagits av kommissionen enligt artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU ska tillämpas.

7. Rådet ska, på förslag från kommissionen, inom ramen för de delegerade akter som avses i punkt 6, anta genomförandeakter för att fastställa genomförandevillkoren för punkterna 1, 2 och 3 och i synnerhet med avseende på följande:

a) Tillämpningen av metoden för att beräkna de enskilda bidragen.

b) De praktiska metoderna för att koppla de riskfaktorer som specificeras i de delegerade akterna till instituten.”

4 Förordning nr 806/2014 har med avseende på förhandsbidragen kompletterats genom rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av förordning nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

5 I förordning nr 806/2014 och genomförandeförordning 2015/81 hänvisas dessutom till vissa bestämmelser i två andra rättsakter, dels

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190), dels

– kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

6 Den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) har inrättats som en av unionens byråer (artikel 42 i förordning nr 806/2014). Den består av bland annat en plenarsession och en verkställande session (artikel 43.5 i förordning nr 806/2014). SRB:s verkställande session fattar alla beslut för att genomföra denna förordning, om inget annat anges i nämnda förordning (artikel 54.1 b i förordning nr 806/2014).

7 Genom beslut av den 29 april 2015 (SRB/PS/2015/8) antog SRB i plenarsession förfarandereglerna för SRB i verkställande session (nedan kallade förfarandereglerna).

8 I artikel 9.1–9.3 i förfarandereglerna föreskrivs följande:

”1. Beslut får även fattas genom skriftligt förfarande, såvida inte minst två ledamöter i den verkställande sessionen, vilka omnämns i artikel 3.1, som deltar i det skriftliga förfarandet, motsätter sig detta inom 48 timmar efter det skriftliga förfarandet. I så fall ska frågan upptas på dagordningen för nästa verkställande session.

2. Det skriftliga förfarandet kräver normalt minst fem arbetsdagar för att varje medlem av sessionen ska kunna behandla det. Om brådskande åtgärder krävs, kan ordföranden fastställa en kortare period för att fatta ett beslut genom konsensus (avsaknad av invändningar). Anledningen varför perioden har förkortats ska anges.

3. Om konsensus inte kan uppnås genom ett skriftligt förfarande, kan ordföranden inleda ett normalt röstningsförfarande i enlighet med artikel 8.”

Bakgrund till tvisten

- 9 Sökanden, Hypo Vorarlberg Bank AG, tidigare Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG, är ett kreditinstitut som är etablerat i en deltagande medlemsstat.
- 10 I beslut av den 15 april 2016 om förhandsbidrag till SRF för år 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06) (nedan kallat det första angripna beslutet) beslutade SRB, i sin verkställande session, i enlighet med artikel 54.1 b och artikel 70.2 i förordning nr 806/2014, vilket förhandsbidrag som varje institut, däribland sökanden, skulle betala för år 2016. Bilagan till detta beslut innehåller, i en tabell, beloppen för respektive förhandsbidrag för 2016 för samtliga institut och ett antal andra rubriker, däribland rubrikerna ”Method (EA)” (euroområdesmetoden) och ”Risk adjustment factor in the EA environment” (justeringsfaktor med beaktande av riskprofilen inom euroområdet).
- 11 Samma dag tillsände SRB de nationella resolutionsmyndigheterna en kopia av registerutdraget för de institut inom respektive territorier som ligger under deras ansvarsområde.
- 12 Genom meddelande om uppbörd av den 26 april 2016 förelade Finanzmarktaufsichtsbehörde (Tillsynsmyndigheten för finansmarknaderna, Österrike), i egenskap av österrikisk resolutionsmyndighet (nedan kallad den österrikiska resolutionsmyndigheten), i den mening som avses i artikel 3.1 led 3 i förordning nr 806/2014, sökanden att till ett av myndighetens bankkonton senast den 20 maj 2016 betala ett visst belopp som förhandsbidrag.
- 13 Den 11 maj 2016 anmodade sökanden den österrikiska resolutionsmyndigheten att till sökanden lämna ut samtliga beräkningar, beslut och andra handlingar från SRB som rör sökanden.
- 14 Genom banköverföring till den österrikiska resolutionsmyndighetens konto den 19 maj 2016 erlade sökanden sitt förhandsbidrag för år 2016.
- 15 Genom beslut av den 20 maj 2016 om justering av förhandsbidragen för år 2016 till SRF, vilket kompletterade det första angripna beslutet (SRB/ES/SRF/2016/13) (nedan kallat det andra angripna beslutet) höjde SRB sökandens förhandsbidrag.
- 16 I bilagan till detta beslut anges, för varje institut, de ursprungliga beloppen för förhandsbidrag för år 2016, beloppen för förhandsbidrag för år 2016 ”after IPS impact” (efter inverkan av indikatorn för medlemskap i ett institutionellt skyddssystem), och skillnaden mellan dessa belopp samt bland annat euroområdesmetoden och justeringsfaktorn i förhållande till riskprofilen inom euroområdet.
- 17 Den 22 maj 2016 tillsände SRB de nationella resolutionsmyndigheterna en kopia av registerutdraget för de institut inom respektive territorier som ligger under deras ansvarsområde. Det andra angripna beslutet kommunicerades dessutom som bilaga till en skrivelse angående justeringen av förhandsbidrag för år 2016 som hade undertecknats av SRB:s vice ordförande och som skickats till samtliga nationella resolutionsmyndigheter samt en standardskrivelse om justering av förhandsbidragen för år 2016 för att säkerställa en enhetlig kommunikation gentemot alla institut, samtidigt som de nationella resolutionsmyndigheterna gavs frihet att översända nämnda skrivelse eller inte.

- 18 Den 23 maj 2016 skickade den österrikiska resolutionsmyndigheten ett andra meddelande om uppbörd till sökanden, med rubriken "*Information zum Beitrag zum Abwicklungsfonds 2016*" (information om förhandsbidraget till SRF för år 2016), genom vilket sökanden meddelades att dennes förhandsbidrag för år 2016 hade justerats. Meddelandet åtföljdes av en skrivelse från SRB av den 23 maj 2016. Enligt detta meddelande hade förhandsbidraget för år 2016 varit föremål för en felaktig beräkning och sökanden hade betalat för mycket. Vidare angavs att detta belopp inte skulle återbetalas förrän år 2017. Det andra angripna beslutet bifogades inte detta meddelande.
- 19 I den ursprungliga beräkningen av förhandsbidragen för år 2016 (såsom den godkändes av SRB i det första angripna beslutet), hade en indikator för medlemskap i ett institutionellt skyddssystem, i den mening som avses i artikel 5.1 b i den delegerade förordningen 2015/63, beräknats felaktigt vad gäller justeringen av den riskprofil som föreskrivs i artikel 6 i den delegerade förordningen 2015/63. Denna felaktiga beräkning korrigerades av SRB i det andra angripna beslutet. Trots att sökanden inte var medlem i ett institutionellt skyddssystem, krävde den metod som användes för beräkningen av förhandsbidrag även en ny beräkning för alla andra institut som betalar ett förhandsbidrag som grundas på en riskprofil (såsom sökanden). Den justerade beräkningen ledde till att sökanden blev skyldig att betala ett något lägre förhandsbidrag för år 2016. Eftersom sökanden redan hade betalat sitt förhandsbidrag för år 2016 på grundval av den ursprungliga beräkningen, hade sökanden rätt till återbetalning.
- 20 Vad avser förhandsbidragen för år 2016 skulle de deltagande medlemsstaterna överföra dessa bidrag till SRF senast den 30 juni 2016 (se artikel 3.2 i överföringsavtalet).
- 21 Den 14 juni 2016 begärde sökanden på nytt att den österrikiska resolutionsmyndigheten skulle lämna ut vissa handlingar, däribland det första och det andra angripna beslutet (nedan tillsammans kallade de angripna besluten) som nämndes i besluten om uppbörd av den 26 april och den 23 maj 2016. Sökanden begärde dessutom omedelbar återbetalning av överskjutande belopp.
- 22 Genom skrivelse av den 28 juni 2016 tillsände den österrikiska resolutionsmyndigheten sökanden det andra angripna beslutet, utan dess bilaga.
- 23 Den 7 juli 2016 begärde sökanden på nytt att den österrikiska resolutionsmyndigheten skulle lämna ut de begärda handlingarna och skickade även denna begäran till SRB.
- 24 Den 2 augusti 2016 mottog sökanden en skrivelse från SRB med bekräftelse att SRB mottagit begäran om att få ta del av handlingarna och i vilken SRB bad om ursäkt för sitt dröjsmål att besvara denna begäran samtidigt som SRB förklarade att dröjsmålet berodde på att det varit nödvändigt att samråda mellan olika avdelningar.
- 25 Genom skrivelse av den 20 september 2016 tillsände SRB sökanden det andra angripna beslutet, utan dess bilaga.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 26 Genom handlingar som inkom till tribunalens kansli den 14 juli, den 7 september och den 18 november 2016, väckte sökanden talan som registrerats under målnummer T-377/16, T-645/16 och T-809/16.
- 27 Genom separat handling som inkom till tribunalens kansli den 16 september 2016 ansökte sökanden om interimistiska åtgärder, med yrkande dels om uppskov med verkställigheten av det första angripna beslutet, dels om att SRB tillfälligt skulle återbetala sökandens förhandsbidrag fram till dess att talan om ogiltigförklaring hade avgjorts.

- 28 Republiken Italien ansökte, genom handling som inkom till tribunalens kansli den 22 december 2016, om att få intervensera till stöd för sökandens yrkanden i mål T-645/16.
- 29 Ansökan om interimistiska åtgärder avslogs genom beslut av den 6 februari 2017, Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB (T-645/16 R, ej publicerat, EU:T:2017:62), eftersom det inte förelåg något krav på skyndsamhet. Det förordnades att beslutet om rättegångskostnaderna skulle anstå.
- 30 Ordföranden på tribunalens åttonde avdelning biföll Republiken Italiens interventionsansökan i mål T-645/16 genom beslut av den 9 februari 2017.
- 31 Efter det att parterna i huvudmålet yttrat sig i frågan om en eventuell förening av rättegångshandlingarna beslutade ordföranden på åttonde avdelningen den 8 november 2018 att de tre ovannämnda målen skulle förenas vad gäller den muntliga delen av förfarandet och det slutliga avgörandet i enlighet med artikel 68 i tribunalens rättegångsregler.
- 32 Tribunalen anmodade, som en första åtgärd för processledning, som antogs den 9 oktober 2017 i enlighet med artikel 89 i tribunalens rättegångsregler, SRB att inkomma med en fullständig kopia av originalet av de angripna besluten, inbegripet bilagorna till dessa.
- 33 I en handling av den 26 oktober 2017 angav SRB att den inte kunde verkställa den åtgärd för processledning som antogs den 9 oktober 2017 och angav bland annat att uppgifterna i bilagorna till de angripna besluten var konfidentiella.
- 34 Genom beslut om åtgärder för processledning av den 14 december 2017 (nedan kallat det första beslutet) förpliktade tribunalen – med stöd av dels artikel 24 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, dels artikel 91 b, artikel 92.3 och artikel 103 i rättegångsreglerna – SRB att inge en icke-konfidentiell respektive en konfidentiell version av en fullständig kopia av de angripna besluten i original, inklusive bilagorna till dessa beslut.
- 35 SRB svarade på det första beslutet den 15 januari 2018 och ingav, i icke-konfidentiell och konfidentiell version, fyra handlingar: två handlingar för det första angripna beslutet och två handlingar för det andra angripna beslutet. Dessa består i samtliga fall av, för det första, vad gäller texten i det angripna beslutet, av en handling på två sidor som skannats i PDF-format från ett undertecknat pappersdokument, och, för det andra, av en handling i digital form i PDF-format avseende datafiler, vilken utgör bilagan till det aktuella beslutet.
- 36 Med beaktande av SRB:s svar på det första beslutet antog tribunalen den 12 mars 2018 en andra åtgärd för processledning och anmodade SRB att, för det första, förtydliga formatet för bilagorna vid tidpunkten för antagandet av de angripna besluten, för det andra, att, för det fall dessa bilagor lämnats in i digital form, förklara och tillhandahålla alla nödvändiga tekniska uppgifter för att bevisa att den PDF-version av digitala data som ingetts till tribunalen motsvarar det som faktiskt hade angetts när besluten undertecknades och antogs av SRB i verkställande session, vid dess sammanträden den 15 april och den 20 maj 2016, och, för det tredje, att yttra sig angående de angripna beslutens rättsliga existens och om iakttagandet av väsentliga formföreskrifter.
- 37 SRB svarade på den andra åtgärden för processledning genom skrivelse av den 27 mars 2018. Vad avser den andra begäran som nämns i punkt 36 ovan har SRB angett att den inte kan efterfölja denna begäran på grund av att vissa handlingar som den anmodas att inge är konfidentiella. SRB begärde vidare att det skulle beslutas om en åtgärd för bevisupptagning.
- 38 Den 2 maj 2018 antog tribunalen ett nytt beslut om bevisupptagning i vilket SRB ålades att efterkomma den andra begäran som anges i åtgärden för processledning av den 12 mars 2018 (nedan kallat det andra beslutet).

- 39 Genom skrivelse av den 9 maj 2018, vilken lades till handlingarna i målet genom beslut av den 22 maj 2018, ingav sökanden ny bevisning, nämligen SRB:s sexton mellankommande beslut, i vilka de faktorer som ska användas vid beräkningen av förhandsbidragen för år 2016 fastställdes.
- 40 Genom en handling av den 18 maj 2018, vilken justerats den 29 juni 2018, efterkom SRB det andra beslutet och ingav, i en konfidentiell och icke-konfidentiell version, en handling med rubriken ”Teknisk information om identifiering” samt fyra e-postmeddelanden från SRB av den 13 april 2016 klockan 17.41, den 15 april 2016 klockan 19.04 och klockan 20.06, och den 19 maj 2016 klockan 21.25, och ett USB-minne innehållande två filer i XLSX-format och två filer i TXT-format.
- 41 Efter att ha genomfört den prövning som föreskrivs i artikel 103.1 i rättegångsreglerna avlägsnade tribunalen, genom beslut av den 12 juli 2018, de konfidentiella versionerna av de handlingar som SRB hade ingett som ett svar på det första och det andra beslutet från handlingarna i målet, med undantag för de filer i TXT-format som fanns på de USB-minnen som SRB hade gett in den 18 maj 2018 och som inte innehöll några konfidentiella uppgifter. Dessa filer lades till handlingarna i pappersformat.
- 42 Den 12 juli 2018 anmodade tribunalen, som en tredje åtgärd för processledning enligt artikel 89 i rättegångsreglerna, sökanden och intervenienten att inkomma med sina synpunkter på SRB:s svar på de åtgärder för processledning och bevisupptagning som avses i punkterna 32, 34, 36 och 38 ovan.
- 43 Sökanden inkom med sitt yttrande den 30 juli 2018. Intervenienten inkom inte med något yttrande.
- 44 På förslag av tribunalens åttonde avdelning beslutade tribunalen att hänskjuta målen till en avdelning i utökad sammansättning i enlighet med artikel 28 i rättegångsreglerna.
- 45 I den talan som registrerats under målnummer T-377/16 har sökanden yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara de angripna besluten,
 - i andra hand ogiltigförklara det andra angripna beslutet, i den del det däri förordnas att återbetalningen av det överskjutande beloppet ska ske i samband med fastställandet av förhandsbidraget till SRF för år 2017, och
 - förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna.
- 46 I den talan som registrerats under målnummer T-645/16 har sökanden yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara det första angripna beslutet, i vart fall vad avser sökanden, och
 - förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna.
- 47 I den talan som registrerats under målnummer T-809/16 har sökanden yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara de angripna besluten, i vart fall såvitt avser sökanden, och
 - förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna.
- 48 SRB har yrkat att tribunalen ska
- i vart och ett av de tre mål som registrerats under målnummer T-377/16, T-645/16 och T-809/16 avvisa eller alternativt ogilla talan, och

- i vart och ett av de tre mål som registrerats under målnummer T-377/16, T-645/16 och T-809/16, i andra hand, om tribunalen finner att talan ska bifallas i dessa mål med stöd av en eller flera av de grunder som sökanden har åberopat, begränsa verkningarna i tiden av förklaringen om ogiltighet, närmare bestämt genom att denna ogiltigförklaring först ska tillämpas sex månader efter det att domen i förevarande mål har vunnit laga kraft,
 - i vart och ett av de tre mål som registrerats under målnummer T-377/16, T-645/16 och T-809/16, under alla omständigheter, förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna och de rättsliga kostnader som har uppkommit för SRB, och
 - i målen T-645/16 och T-809/16 – för det fall att tribunalen skulle förklara att hela eller en del av talan om ogiltigförklaring som väckts av sökanden i målen T-377/16, T-645/16 och T-809/16 ska tas upp till sakprövning – förena målen i enlighet med artikel 68 i rättegångsreglerna.
- 49 Republiken Italien har i mål T-645/16 yrkat att tribunalen ska
- ta upp talan till sakprövning, och
 - bifalla talan med stöd av den andra grunden, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga grunderna.

Rättslig bedömning

Upptagande till prövning

- 50 SRB har för det första erinrat om att en talan om ogiltigförklaring endast kan tas upp till sakprövning mot en rättsakt som är avsedd att ha rättsverkningar i förhållande till tredje man, vilket inte är fallet vare sig i det första eller det andra angripna beslutet. När beloppen för förhandsbidragen för år 2016 godkänns och SRB, i verkställande session, senare översänder resultaten till de nationella resolutionsmyndigheterna uppstår nämligen, enligt SRB, ingen skyldighet för instituten. En sådan skyldighet uppstår endast om och när den behöriga nationella resolutionsmyndigheten antar en rättsakt med stöd av nationell rätt.
- 51 SRB har för det andra gjort gällande att dess beslut inte är riktade till sökanden (artikel 70.2 i förordning nr 806/2014) och att sökanden inte berörs direkt av de angripna besluten. I enlighet med den metod som beskrivs i den delegerade förordningen 2015/63 och i genomförandeförordning 2015/81 ska SRB beräkna de förhandsbidrag som varje institut ska betala i nära samarbete med de nationella resolutionsmyndigheterna (artikel 4 i genomförandeförordning 2015/81 och artikel 70.2 i förordning nr 806/2014). SRB:s beräkning har ingen direkt effekt för institutet, eftersom den inte i sig påverkar institutets rättsliga ställning. Även om SRB, liksom de nationella resolutionsmyndigheterna, spelar en roll i förfarandet för att förbereda beräkningen av förhandsbidragens storlek, påverkas institutionen endast direkt när de nationella resolutionsmyndigheterna samlar in förhandsbidragen. Endast de nationella resolutionsmyndigheterna, men inte SRB, är behöriga att se till att – och om nödvändigt kräva att – instituten på korrekt sätt betalar sina förhandsbidrag i enlighet med tillämplig nationell rätt (processrätt och materiell rätt).
- 52 Genom att ge de nationella resolutionsmyndigheterna ansvaret för att samla in förhandsbidragen har unionslagstiftaren beslutat att dessa bidrag, såsom de beräknats av SRB, ska samlas in av de nationella myndigheterna med stöd av de befogenheter som de tillerkänns enligt nationell processrätt och materiell rätt. Detta överensstämmer för övrigt med de skäl som ligger till grund för överföringsavtalet. Följaktligen kan de rättsakter som antas av de nationella resolutionsmyndigheterna enligt nationell rätt bestridas inför de nationella domstolarna. Om det vid en nationell domstol

uppstår frågor som rör giltigheten eller tolkningen av rättsakter som antagits av unionens institutioner eller byråer, har den domstolen möjlighet att begära att EU-domstolen meddelar ett förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF. Den omständigheten att Bundesverwaltungsgericht (Federala högsta förvaltningsdomstolen, Österrike) i sin dom av den 24 augusti 2016 förklarat att EU-domstolen är ensam behörig att pröva en talan om ogiltigförklaring av ett beslut om förhandsbidragens beräkning och om uppbörd av desamma är inte relevant, eftersom en sådan slutsats från en nationell domstol saknar betydelse i förevarande fall. Det är nämligen endast EU-domstolen själv som avgör vad som ingår i dess behörighet.

- 53 För det tredje har SRB hävdats att det ankommer på tribunalen att ex officio kontrollera om den frist som föreskrivs i artikel 263.6 FEUF har iakttagits och att avslå en ansökan om detta inte är fallet. SRB har påpekat att de angripna besluten inte har offentliggjorts, men att de har tillsänts de nationella resolutionsmyndigheterna i egenskap av mottagare, och att sökanden inte ingår bland nämnda mottagare. Sökanden fick emellertid kännedom om de angripna besluten på annat sätt. Sökanden borde således ha väckt sin talan inom två månader från den dag då sökanden fick exakt kännedom om detta, det vill säga när denne fick kännedom om beslutens huvudsakliga innehåll.
- 54 Enligt SRB innehöll det meddelande om uppbörd som den österrikiska resolutionsmyndigheten sände den 26 april 2016 tillräckligt exakta uppgifter för att sökanden skulle kunna få nödvändig kännedom om det första angripna beslutet, vilket innebär att fristen för att väcka talan började löpa den 27 april 2016, det vill säga den dag då meddelandet mottogs, och att den löpte ut den 7 juli 2016. Talan i de tre målen har således väckts efter det att den föreskrivna fristen gått ut och har väckts för sent med avseende på det första angripna beslutet. Detta påverkar även frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning såvitt avser det andra angripna beslutet. Eftersom sökandens enda syfte är att minska storleken på förhandsbidraget för år 2016, har sökanden inte något rättsligt intresse av att bestrida det andra angripna beslutet separat. Vad rör den talan som registrerats under målnummer T-809/16 har SRB vidare angett att sökanden den 27 maj 2016 erhöll den österrikiska resolutionsmyndighetens meddelande om uppbörd av den 23 maj 2016, vilket innebär att denna talan inte kan tas upp till sakprövning, eftersom fristen har överskridits.
- 55 För det fjärde, vad gäller talan i målen T-645/16 och T-809/16, har SRB hävdats att talan i dessa mål inte kan tas upp till sakprövning, eftersom de har samma föremål och avser samma parter som den talan som registrerats under målnummer T-377/16.
- 56 För det femte, vad gäller den talan som registrerats under målnummer T-809/16, anser SRB att sökandens argument, enligt vilket tillgången till SRB:s beslut, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43), ska likställas med att dessa beslut formellt delgetts en mottagare och utgör den nya utgångspunkten för när fristen för att väcka talan om ogiltigförklaring börjar löpa, är felaktigt. Enligt SRB identifieras mottagarna av besluten nämligen när besluten antas, och detta på grundval av tillämpliga bestämmelser. Det faktum att dessa beslut senare kommuniceras till tredje man innebär inte att dessa ska anses vara mottagare. Talan i det tredje målet ska således avvisas, eftersom den har samma föremål, bygger på samma grunder och avser samma beslut som talan i de två första målen.
- 57 Sökanden har bestritt dessa argument och anser att talan i de tre målen kan tas upp till sakprövning.
- 58 Enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF får alla fysiska eller juridiska personer väcka talan mot en akt som är riktad till dem eller som direkt och personligen berör dem samt mot en regleringsakt som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder.
- 59 Artikel 263 fjärde stycket FEUF begränsar således möjligheten för fysiska eller juridiska personer att väcka talan om ogiltigförklaring till tre kategorier av rättsakter, nämligen, för det första, rättsakter som är riktade till dem, för det andra, rättsakter som inte är riktade till dem men som direkt och

personligen berör dem och, för det tredje, regleringsakter som direkt berör dem och som inte medför genomförandeåtgärder (se beslut av den 10 december 2013, von Storch m.fl./ECB, T-492/12, ej publicerat, EU:T:2013:702, punkt 29 och där angiven rättspraxis).

- 60 Vad gäller villkoret i artikel 263 första stycket FEUF, framgår det av fast rättspraxis att det endast är åtgärder som har sådana bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen, genom att klart förändra dennes rättsliga ställning, som utgör sådana akter och beslut som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring (se beslut av den 21 april 2016, Borde och Carbonium/kommissionen, C-279/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:297, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 61 När det gäller akter eller beslut som utarbetas i olika etapper, i synnerhet efter ett internt förfarande, kan talan dessutom väckas endast mot de åtgärder genom vilka en institution slutgiltigt fastställer sin ståndpunkt efter detta förfarande, medan talan inte kan väckas mot preliminära åtgärder vilkas syfte är att förbereda det slutliga beslutet (se beslut av den 9 mars 2016, Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl./kommissionen, T-438/15, EU:T:2016:142, punkt 20 och där angiven rättspraxis).
- 62 Det framgår dessutom av rättspraxis att när en talan om ogiltigförklaring väcks av en sökande, som inte befinner sig i en privilegierad ställning, mot en rättsakt som är riktad till någon annan, överlappar kravet att den angripna åtgärdens bindande rättsverkningar ska kunna påverka denna parts intressen, genom att klart förändra dennes rättsliga ställning, villkoren i artikel 263 fjärde stycket FEUF (se beslut av den 6 mars 2014, Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/kommissionen, C-248/12 P, ej publicerat, EU:C:2014:137, punkt 33 och där angiven rättspraxis).
- 63 Det utgör härvidlag fast rättspraxis att en annan fysisk eller juridisk person än den person som ett beslut är riktad till endast kan göra gällande att denne är personligen berörd om beslutet påverkar denne på grund av vissa för denne utmärkande egenskaper eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer denne från alla andra rättssubjekt, och beslutet därigenom medför att denne individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktad till (dom av den 15 juli 1963, Plaumann/kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, och dom av den 2 april 1998, Greenpeace Council m.fl./kommissionen, C-321/95 P, EU:C:1998:153, punkterna 7 och 28).
- 64 Det följer vidare av fast rättspraxis att villkoret att en fysisk eller juridisk person direkt måste beröras av det beslut som är föremål för talan endast kan anses vara uppfyllt om den ifrågasatta åtgärden har direkt inverkan på den enskildes rättsliga ställning och inte lämnar dem till vilka den riktar sig, och som ska genomföra den, något utrymme för skönsmässig bedömning, vilket innebär att genomförandet ska ha en rent automatisk karaktär och endast följa av unionslagstiftningen utan att några mellanliggande regler tillämpas (se dom av den 22 mars 2007, Regione Siciliana/kommissionen, C-15/06 P, EU:C:2007:183, punkt 31 och där angiven rättspraxis).
- 65 Det framgår emellertid av rättspraxis att även om genomförandeåtgärder måste vidtas för att den omstridda rättsakten ska kunna påverka enskildas rättsliga ställning, så anses villkoret direkt berörd ändå vara uppfyllt om mottagaren åläggs skyldigheter genom rättsakten för dess genomförande och om denna mottagare automatiskt blir skyldig att anta åtgärder som påverkar sökandens rättsliga ställning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juli 2015, Federcoopesca m.fl./kommissionen, T-312/14, EU:T:2015:472, punkt 38 och där angiven rättspraxis).
- 66 Såsom generaladvokaten Wathelet erinrat om i sitt förslag till avgörande i målet Stichting Woonpunt m.fl./kommissionen (C-132/12 P, EU:C:2013:335, punkt 68 och där angiven rättspraxis), tillintetgör nämligen medlemsstaternas avsaknad av utrymme för skönsmässig bedömning den tydliga avsaknaden av ett direkt samband mellan en unionsrättsakt och en enskild. Med andra ord räcker det inte att den som antar den mellanliggande rättsakten för genomförande av unionsrättsakten har ett rent formellt utrymme för skönsmässig bedömning för att en person inte ska anses vara direkt berörd. Inverkan på sökandens rättsliga ställning måste härröra från beslutsfattarens utrymme för skönsmässig bedömning.

- 67 Tribunalen konstaterar inledningsvis att det följer av de bestämmelser som är tillämpliga i förevarande mål, särskilt av artikel 54.1 b i förordning nr 806/2014 och artikel 70.2 i samma förordning, att det var SRB som gjorde den faktiska beräkningen av de enskilda förhandsbidragen och att det också var denna nämnd som fattade det beslut varigenom dessa förhandsbidrag godkändes. Den omständigheten att SRB samarbetar med de nationella resolutionsmyndigheterna påverkar inte denna slutsats (beslut av den 19 november 2018, Iccrea Banca/kommissionen och SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 27).
- 68 Endast SRB har nämligen befogenhet att – ”efter samråd med ECB eller de nationella behöriga myndigheterna och i nära samarbete med de nationella resolutionsmyndigheterna” – beräkna institutens förhandsbidrag (artikel 70.2 i förordning nr 806/2014). Dessutom har de nationella resolutionsmyndigheterna en skyldighet enligt unionsrätten att ta ut nämnda förhandsbidrag, såsom dessa har fastställts i SRB:s beslut (artikel 67.4 i förordning nr 806/2014).
- 69 SRB:s beslut om fastställande av förhandsbidrag i enlighet med artikel 70.2 i förordning nr 806/2014 är således av slutgiltig karaktär.
- 70 Följaktligen kan de angripna besluten inte anses utgöra enbart förberedande åtgärder eller preliminära åtgärder, eftersom SRB:s ståndpunkt avseende förhandsbidragen i dessa beslut slutgiltigt fastställs, efter avslutat förfarande.
- 71 Det ska för det andra påpekas att oaktat de terminologiska variationerna mellan de olika språkversionerna av artikel 5 i genomförandeförordning 2015/81, förhåller det sig så, att SRB – som fattar beslut om fastställande av förhandsbidrag – skickar beslutet till de nationella resolutionsmyndigheterna, och inte till instituten. De nationella resolutionsmyndigheterna är i själva verket och i enlighet med gällande bestämmelser de enda organ till vilka den som fattat det aktuella beslutet är skyldig att skicka detta beslut och är således, i slutändan, de enheter som beslutet riktas till, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF (beslut av den 19 november 2018, Iccrea Banca/kommissionen och SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 28).
- 72 Konstaterandet att de nationella resolutionsmyndigheterna är att betrakta som de enheter som SRB:s beslut riktas till, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, stöds också av den omständigheten att dessa myndigheter – i det system som inrättats genom förordning nr 806/2014 och enligt artikel 67.4 i denna förordning – har till uppgift att samla in de enskilda förhandsbidragen från instituten (beslut av den 19 november 2018, Iccrea Banca/kommissionen och SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 29).
- 73 Även om de angripna besluten således inte är riktade till instituten, är de emellertid, tvärtemot vad intervenienten har hävdad, personligen och direkt berörda av dessa beslut, i den mån de påverkas av dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och medför att de individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktat till och har direkt inverkan på deras rättsliga ställning och inte lämnar dem till vilka denna åtgärd riktar sig, och som ska genomföra den, något utrymme för skönsmässig bedömning.
- 74 De angripna besluten nämner härvidlag vart och ett av instituten vid namn och fastställer eller, i fråga om det andra angripna beslutet, justerar institutets individuella förhandsbidrag. Härav följer att instituten, däribland sökanden, är personligen berörda av de angripna besluten.
- 75 När det gäller villkoret direkt berörd, ska det påpekas att de nationella resolutionsmyndigheterna, som ska genomföra de angripna besluten, inte har något utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om storleken på de individuella förhandsbidrag som fastställs i dessa beslut. De nationella resolutionsmyndigheterna får i synnerhet inte ändra dessa belopp och de är skyldiga att kräva in dem från de berörda instituten.

- 76 Vad vidare gäller den hänvisning som SRB har gjort till överföringsavtalet för att bestrida att sökanden var direkt berörd, ska det påpekas att detta avtal inte avser de nationella resolutionsmyndigheternas inhämtande av förhandsbidrag för 2016 från institutionerna, utan endast överföringen av dessa bidrag till SRF.
- 77 Såsom framgår av bestämmelserna i förordning nr 806/2014 (se skäl 20 och artikel 67.4 i nämnda förordning) och överföringsavtalet (se skäl 7, artikel 1 a och artikel 3 i överföringsavtalet), ska insamlingen av förhandsbidrag ske i enlighet med unionsrätten (det vill säga direktiv 2014/59 och förordning nr 806/2014), medan överföringen av dessa förhandsbidrag till SRF sker med stöd av överföringsavtalet.
- 78 Även om institutens skyldighet, att på de konton som de nationella resolutionsmyndigheterna har angett frigöra de belopp som ska erlägga som förhandsbidrag, förutsätter att nationella rättsakter antas av de nationella resolutionsmyndigheterna, så kvarstår det faktum att dessa institut är direkt berörda av SRB:s beslut varigenom storleken på deras enskilda förhandsbidrag fastställs.
- 79 Av det ovan anförda följer att sökanden är direkt och personligen berörd av de angripna besluten.
- 80 Vad gäller tidsfristen för att väcka talan ska det erinras om att enligt artikel 263 sjätte stycket FEUF ska talan om ogiltigförklaring väckas inom två månader från den dag då akten offentliggjordes eller delgavs sökanden eller, om så inte skett, från den dag då denne fick kännedom om akten, allt efter omständigheterna.
- 81 I förevarande fall har de angripna besluten inte offentliggjorts och de har inte delgetts sökanden, som inte är mottagare av besluten.
- 82 Det följer av fast rättspraxis att när en rättsakt varken har offentliggjorts eller har delgetts en berörd tredje man börjar fristen för att väcka talan löpa först då den berörde får exakt kännedom om innehållet i och skälen till den aktuella akten, förutsatt att denne i rimlig tid begär att få ta del av akten i dess helhet. Fristen för att väcka talan börjar, med detta förbehåll, löpa först då den berörde får exakt kännedom om innehållet i och skälen till den aktuella akten, så att denne kan utnyttja sin rätt att väcka talan (se beslut av den 19 november 2018, Iccrea Banca/kommissionen och SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 33 och där angiven rättspraxis).
- 83 Den i artikel 263 sjätte stycket FEUF föreskrivna tvåmånadersfristen som börjar löpa den dag då sökanden får kännedom om den rättsakt mot vilken talan kan väckas, förutsatt att denna rättsakt inte har offentliggjorts eller delgetts denne, skiljer sig sålunda från den rimliga tidsfrist som sökanden har för att begära att få ta del av samma akt i dess helhet, i syfte att få exakt kännedom om den. (se beslut av den 19 november 2018, Iccrea Banca/kommissionen och SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 34 och där angiven rättspraxis).
- 84 Vad gäller förevarande mål ska det noteras att sökanden, på samma sätt som alla andra institut som skulle betala in förhandsbidrag för 2016 till SRF, erhållit erforderliga handlingar och frågeformulär för tillhandahållande av uppgifter till grund för SRB:s beräkning av de enskilda bidragen. Genom dessa handlingar och frågeformulären informerades sökanden om de rättsliga grunder som var tillämpliga och om den omständigheten att förhandsbidraget till SRF beräknats av SRB.
- 85 Sökanden fick därefter kännedom om det första angripna beslutets existens genom den österrikiska resolutionsmyndighetens meddelande om uppbörd av den 26 april 2016, vilket delgavs den 27 april 2016 och om det andra angripna beslutets existens genom den österrikiska resolutionsmyndighetens meddelande om uppbörd av den 23 maj 2016, vilket mottogs den 27 maj 2016.

- 86 Sökanden väckte den första talan, vilken registrerades under målnummer T-377/16, den 14 juli 2016, det vill säga mer än två månader och tio dagar efter det att sökanden den 27 april 2016 hade delgetts den österrikiska nationella resolutionsmyndighetens meddelande om uppbörd av den 26 april 2016. Denna fråga avseende ett eventuellt överskridande av fristen för att väcka talan är däremot inte aktuell vad avser det andra angripna beslutet.
- 87 Det ska emellertid påpekas att sökanden hade väckt denna talan som en säkerhetsåtgärd, i avvaktan på att de angripna besluten skulle kommuniceras, vilket skulle göra det möjligt för sökanden att få exakt kännedom om innehållet i dessa beslut.
- 88 Det ska i detta hänseende erinras om att sökanden, såsom har angetts i punkterna 13, 21 och 23 ovan, vid flera tillfällen vänt sig till den österrikiska resolutionsmyndigheten, och därefter till SRB, för att få del av de angripna besluten. Det ska följaktligen prövas huruvida dessa förfrågningar har framställts inom den rimliga tidsfrist som anges i punkterna 82 och 83 ovan, räknat från den tidpunkt då sökanden fick kännedom om de angripna beslutens existens.
- 89 Den rimliga tidsfrist som en person har för att begära att få ta del av ett beslut, efter det att vederbörande fått kännedom om detsamma, kan inte fastställas på förhand genom att man per automatik utgår från längden på den frist som gäller för att väcka talan om ogiltigförklaring. Vad som utgör en rimlig tidsfrist beror i stället på omständigheterna i det enskilda fallet (se beslut av den 19 november 2018, Iccrea Banca/kommissionen och SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 90 När det gäller begreppet rimlig tidsfrist kan det först noteras att domstolen i andra mål har slagit fast att den rimliga tidsfristen har överskridits när det dröjt två månader från dagen för kännedom om beslutet till dess att beslutet har begärts ut (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 5 mars 1993, Ferriere Acciaierie Sarde/kommissionen, C-102/92, EU:C:1993:86, punkt 19, och beslut av den 10 november 2011, Agapiou Joséphidès/kommissionen och EACEA, C-626/10 P, ej publicerat, EU:C:2011:726, punkterna 131 och 132).
- 91 Tribunalen har i andra mål gjort bedömningen att en begäran att få ta del av ett beslut i sin helhet, framställd mer än fyra månader efter det att sökanden hade fått kännedom om beslutets existens, måste betraktas som framställd bortom den rimliga tidsfristen (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 15 juli 1998, LPN och GEOTA/kommissionen, T-155/95, EU:T:1998:167, punkt 44, och beslut av den 18 maj 2010, Abertis Infraestructuras/kommissionen, T-200/09, ej publicerat, EU:T:2010:200, punkt 63).
- 92 Med hänsyn till omständigheterna i förevarande mål saknas anledning att göra en annan bedömning än den som tidigare gjorts av domstolen och tribunalen.
- 93 I förevarande fall har sökanden inom en rimlig tidsfrist vid flera tillfällen begärt att den österrikiska resolutionsmyndigheten ska delge sökanden de angripna besluten och den 7 juli 2016 vänt sig till SRB med samma begäran, såsom framgår av punkterna 13, 21 och 23 ovan.
- 94 Den 28 juni 2016 översände den österrikiska resolutionsmyndigheten det andra angripna beslutet till sökanden, utan bilaga, och den 20 september 2016 översände SRB det första angripna beslutet, utan bilaga, till sökanden. Sökanden har således inte vid dessa datum kunnat ta del av bilagorna till de angripna besluten i de delar som avser sökanden. Det var först efter de båda beslut om bevisupptagning som tribunalen antagit och som nämns i punkterna 34 och 38 ovan som sökanden fick tillgång till bilagorna till de angripna besluten i de delar som avsåg sökanden.

- 95 Eftersom ansökningarna om överföring av de angripna besluten ingetts inom en rimlig tidsfrist, och eftersom talan i respektive mål som registrerats under målnummer T-377/16, T-645/16 och T-809/16 väcktes innan sökanden fick tillgång till de angripna besluten, inbegripet bilagorna till dessa, anser tribunalen att talan i de tre målen inte har väckts för sent.
- 96 När det gäller SRB:s argument om litispendens, som SRB anført för att hävda att talan i de mål som registrerats under målnummer T-645/16 och målnummer T-809/16 inte kan tas upp till sakprövning, eftersom de har samma föremål och avser samma parter som den talan som registrerats under målnummer T-377/16, ska det erinras om att enligt fast rättspraxis ska en talan som har väckts efter det att en annan talan har väckts, där parterna är desamma, där samma grunder anføres och som syftar till ogiltigförklaring av samma rättsakt, avvisas på grund av litispendens (dom av den 24 november 2005, Italien/kommissionen, C-138/03, C-324/03 och C-431/03, EU:C:2005:714, punkt 64, se även, för ett liknande resonemang, dom av den 22 september 1988, Frankrike/parlamentet, 358/85 och 51/86, EU:C:1988:431, punkt 12).
- 97 Talan i de båda målen som registrerats under målnummer T-377/16 och T-645/16 väcktes innan de angripna besluten meddelades, och detta som en säkerhetsåtgärd, för det fall att den frist som anges i artikel 263 sjätte stycket FEUF för att väcka talan om ogiltigförklaring skulle anses ha börjat löpa redan när meddelandet om uppbörd vad avser det första angripna beslutet mottogs.
- 98 Vad gäller talan i det tredje målet, vilken registrerades under målnummer T-809/16, anser sökanden, för det fall att SRB anses ha gett sökanden tillgång till de angripna besluten redan den 20 september 2016, att detta datum ska utgöra utgångspunkten för att väcka talan om ogiltigförklaring, varför talan följaktligen inte har väckts för sent. Med hänsyn till denna tolkning medger sökanden att i de mål där talan väckts som en säkerhetsåtgärd kan talan eventuellt ha väckts för tidigt. Sökanden har emellertid hävdatt att eftersom de angripna besluten lydde kommit till sökandens kännedom först den 20 september 2016 har det senare visat sig att de angripna besluten skulle kunna ha ett oupplösligt samband med varandra, vilket enligt sökanden inte var något denne kunde veta när talan i de två första målen om ogiltigförklaring väcktes. För att säkerställa möjligheten till domstolsskydd väckte sökanden därför en tredje talan mot de angripna besluten.
- 99 Enligt sökanden är talan i mål T-809/16 inte identisk med talan i målen T-377/16 och T-645/16, dels eftersom den har ett självständigt föremål, dels eftersom situationen förändrats, på grund av att de båda angripna besluten, utan bilagor, delgavs sökanden den 20 september 2016.
- 100 I förevarande mål är parterna i de tre målen desamma, med undantag för mål T-645/16, som innehåller en intervenient. Villkoret att talan ska avvisas på grund av litispendens i fråga om parternas identitet avser emellertid huvudparterna och inte intervenienterna, varför detta villkor är uppfyllt.
- 101 Talan i de tre målen avser ogiltigförklaring av samma rättsakter, med undantag för mål T-645/16, som endast avser ogiltigförklaring av det första angripna beslutet. Eftersom föremålet för talan i mål T-645/16 ingår i föremålet för de två andra målen T-377/16 och T-809/16, vilka avser ogiltigförklaring av de två angripna besluten, är villkoret för att talan ska avvisas på grund av litispendens vad avser de ifrågasatta rättsakternas identitet också det uppfyllt i förevarande fall.
- 102 Vad slutligen gäller villkoret för att talan ska avvisas på grund av litispendens i fråga om identiska grunder, konstaterar tribunalen att sökanden till stöd för talan i målen T-645/16 och T-809/16 åberopat två grunder som sökanden redan har åberopat till stöd för sin första talan, i mål T-377/16, där sökanden anført sammanlagt fyra grunder. De grunder som har åberopats i målen T-645/16 och T-809/16, i vilka talan väckts senare, ingår således bland grunderna för den första talan i mål T-377/16.
- 103 Med hänsyn till det ovan anförda ska talan i mål T-377/16 tas upp till sakprövning, medan talan i de båda målen T-645/16 och T-809/16 ska avvisas på grund av litispendens.

Prövning i sak

- 104 Sökanden har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av de angripna besluten. Enligt sökanden åsidosatte SRB väsentliga formföreskrifter när SRB antog de angripna besluten, dels genom att åsidosätta sin motiveringsskyldighet (den första grunden), dels på grund av ofullständig delgivning av de angripna besluten (andra grunden). Sökanden har därutöver åberopat två grunder, i vilka det görs gällande dels att sökandens förhandsbidrag för år 2016 justerats för lite (den tredje grunden), dels att det är rättsstridigt att inte återbetala det överskjutande beloppet förrän år 2017 (den fjärde grunden).
- 105 Det ska inledningsvis påpekas att sökanden inte har framställt några invändningar mot förfarandet för att anta de angripna besluten förrän i två skrivelser av den 9 maj och den 30 juli 2018 som sökanden ingav till tribunalen efter att ha mottagit SRB:s svar på det första och det andra beslutet. De argument som sökanden har anfört i detta avseende är främst avsedda som stöd för sökandens argument för att visa att väsentliga formföreskrifter har åsidosatts, vilket är ett argument som anförs i grunderna avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten och ofullständig delgivning av de angripna besluten.
- 106 Tribunalen kommer först att pröva invändningarna om åsidosättande av handläggningsregler och den grund som avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

Huruvida olika formkrav iakttagits när de angripna besluten antogs

- 107 För det första har sökanden i sina skrivelser av den 9 maj och 30 juli 2018 konstaterat att underskrifterna i de angripna besluten är helt identiska och att SRB inte hade förklarat hur det går att fastställa att den eventuella instruktionen från SRB:s ordförande att elektroniska signaturer ska användas verkligen är autentisk. Sökanden har dessutom påpekat att bilagorna till besluten hade sänts i digitalt format, genom e-postmeddelande, till ledamöterna och observatörerna i SRB:s plenarsession, medan SRB i sin skrivelse av den 13 september 2016, med hänvisning till säkerhetsskäl, vägrat att tillhandahålla sökanden samma handlingar per e-post eller per post. I skrivelsen av den 9 maj 2018 begärde sökanden att tribunalen skulle vidta åtgärder för processledning i enlighet med artikel 24 första stycket i domstolens stadga, jämförd med artikel 89.3 a och b i rättegångsreglerna, som bland annat syftade till att höra SRB avseende olika processuella frågor.
- 108 För det andra konstaterade sökanden i sin skrivelse av den 30 juli 2018 ett antal förfarandefel när det första angripna beslutet antogs. Sökanden har till att börja med påpekat att e-postmeddelanden från ledamöterna i SRB:s verkställande session, av vilka det påstås framgå att de godkände att ett beslut ska fattas genom skriftligt förfarande, inte inlämnats till tribunalen. Därefter påpekade sökanden att det beslut som hade fattats genom det skriftliga förfarandet hade ändrats på kvällen den 15 april 2016, efter det att det hade konstaterat en felaktighet i beräkningarna. Beslutet fattades genom att SRB:s verkställande sessions tystnad tolkades som att ledamöterna avgett sitt samtycke. I SRB:s kommunikation med dessa ledamöter angavs emellertid ingen tidsfrist för att framföra eventuella invändningar. Sökanden har påpekat att dessa meddelanden inte hade sänts till en viss ledamot av den verkställande sessionen. Tribunalen har inte fått någon förklaring till varför så inte har skett. Tribunalen har inte heller fått ta del av någon bevisning till stöd för att ett meddelande tillsänts denna ledamot. Detta förfarande för att anta beslutet strider mot såväl principen om god förvaltningssed, vilken stadfästs i rättspraxis och som återges i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som mot förfarandereglerna, särskilt artiklarna 9.1, 9.2 och 11. Slutligen kritiserade sökanden formatet för de utkast till beslut som sändes den 15 april och den 19 maj 2016, det vill säga att handlingarna huvudsakligen distribuerats i form av XLSX-filer och på elektronisk väg. Beräkningen bör inte göras i ett dokument av typen XLSX, i vilket alla slutliga värden eller mellanliggande värden kan ändras när som helst, oavsett om detta sker genom förbiseende eller avsiktligt. Det är vidare omöjligt att veta vilken DOCX-, XLSX- eller PDF-handling som utgör det

”undertecknade originalet” vad avser de belopp som fastställts för vart och ett av instituten, eftersom det inte föreligger någon elektronisk signatur som kan garantera att det inte skett någon förfalskning eller någon ändring av de belopp som fastställts för förhandsbidragen.

- 109 SRB har i sin skrivelse av den 27 mars 2018 gjort gällande att förfarandet för att anta de angripna besluten inte innehåller något åsidosättande av väsentliga formföreskrifter. SRB har i sin skrivelse av den 6 juni 2018 preciserat att säkerheten för e-postmeddelanden hela tiden varit säkerställd och att denna inte har någon inverkan på innehållet i och lagenligheten av beräkningen av förhandsbidragen. Denna aspekt är således inte relevant för utgången i målet.
- 110 Vad gäller sökandens ansökan om åtgärder för processledning har SRB, i skrivelse av den 11 september 2018, yrkat att tribunalen ska ogilla denna ansökan, på grund av ett åsidosättande av artikel 88.2 i rättegångsreglerna, eftersom sökanden inte förklarat på vilket sätt dessa åtgärder skulle vara till nytta för tribunalen och relevanta för utgången i målet.
- 111 Det ska erinras om att domstolen har slagit fast att eftersom innehållet och formen utgör en odelbar helhet, är den skriftliga utformningen av rättsakten den nödvändiga manifestationen av den antagande myndighetens vilja (dom av den 15 juni 1994, kommissionen/BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkt 70, och dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 38).
- 112 Bestyrkandet av rättsakten har till syfte att trygga rättssäkerheten genom att fastställa den text som har antagits av rättsaktens upphovsman och utgör en väsentlig formföreskrift (dom av den 15 juni 1994, kommissionen/BASF m.fl., C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkterna 75 och 76, och dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkterna 40 och 41).
- 113 Domstolen har även slagit fast att själva underlåtenheten att bestyrka en rättsakt utgör ett åsidosättande av en väsentlig formföreskrift, utan att det är nödvändigt att därutöver fastställa att rättsakten är behäftad med andra felaktigheter eller att avsaknaden av bestyrkande har medfört skada för den som har åberopat felaktigheten (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 42).
- 114 Kontrollen av att formkravet avseende bestyrkande av rättsakter iakttas och, därmed, rättsaktens tillförlitlighet, går före varje annan kontroll, såsom kontrollen av att rättsaktens upphovsman är behörig eller att kollegialitetsprincipen eller skyldigheten att motivera rättsakter har iakttagits (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 46).
- 115 Om unionsdomstolarna vid granskningen av en rättsakt som företetts konstaterar att denna inte har bestyrkts på ett korrekt sätt, ankommer det på dessa att ex officio pröva huruvida en väsentlig formföreskrift har åsidosatts genom att ett korrekt bestyrkande inte har skett och att till följd härav ogiltigförklara den rättsakt som är behäftad med en sådan felaktighet (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 51).
- 116 Det har i detta hänseende liten betydelse att avsaknaden av bestyrkande inte har medfört skada för någon av parterna i tvisten. Bestyrkandet av rättsakter utgör nämligen en väsentlig formföreskrift, i den mening som avses i artikel 263 FEUF, vilken är av väsentlig betydelse för rättssäkerheten, vars åsidosättande medför att den rättsakt som är ogiltig ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att fastställa att en sådan skada föreligger (dom av den 6 april 2000, kommissionen/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 52; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2016, Goldfish m.fl./kommissionen, T-54/14, EU:T:2016:455, punkt 47).
- 117 I förevarande fall konstaterar tribunalen att sökanden inte tagit upp frågan om avsaknaden av bestyrkande som en formell grund för sin talan om ogiltigförklaring, men ändå framfört sina tvivel huruvida underskriften av SRB:s ordförande på de angripna besluten är äkta.

- 118 Under alla omständigheter framgår det av den rättspraxis som angetts ovan i punkt 115 att det rör sig om en fråga som unionsdomstolen ska pröva ex officio.
- 119 Det ska härvidlag påpekas att SRB, som svar på det första beslutet, varigenom SRB uppmanades att inge en fullständig kopia av de angripna besluten i original, inklusive bilagorna till dessa beslut, den 15 januari 2018, för varje beslut, vad avser själva texten, har ingett en inskannad handling på två sidor i PDF-format av ett undertecknat pappersdokument, vilket gjorde det möjligt att anta att dessa sidor verkligen utgjorde kopior av originalet, det vill säga kopior av den handling som formellt hade lagts fram för undertecknande och som antogs av SRB i dess verkställande session. SRB har inte företett någon kopia av originalet vad gäller bilagorna till de angripna besluten, utan endast – för varje beslut – en handling i form av en digital version i PDF-format, som saknar stöddata som kan anses garantera dess äkthet.
- 120 Genom en andra åtgärd för processledning, och därefter i det andra beslutet, begärde tribunalen att SRB skulle förtydliga formatet för bilagorna vid tidpunkten för antagandet av de angripna besluten, och, för det fall att dessa bilagor ingetts i digital form, förklara och tillhandahålla alla nödvändiga tekniska uppgifter för att bevisa att PDF-versionen av digitala data som ingetts till tribunalen motsvarar det som faktiskt hade angetts när besluten undertecknades och antogs av SRB i verkställande session, vid dess sammanträden den 15 april och den 20 maj 2016. Tribunalen begärde även att SRB skulle yttra sig angående frågan om de angripna beslutens rättsliga existens och frågan om iakttagandet av väsentliga formföreskrifter.
- 121 I sina svar av den 27 mars och den 18 maj 2018, avseende den andra åtgärden för processledning och det andra beslutet, har SRB för första gången gjort gällande att de angripna besluten inte antogs vid möten mellan dess ledamöter i verkställande session, utan efter ett elektroniskt förfarande och i elektronisk form, i enlighet med artikel 7.5 i förfarandereglererna – enligt vilken varje kommunikation vad avser samtliga handlingar som är relevanta för den verkställande sessionen i princip ska ske elektroniskt och i enlighet med bestämmelserna om sekretess i artikel 15 i förfarandereglererna – och i artikel 9 i förfarandereglererna.
- 122 Vad gäller förfarandet för antagande av det första angripna beslutet ska det särskilt påpekas att det framgår av handlingarna i målet att det formella godkännandet av förhandsbidragen för år 2016 hade begärts inför SRB:s verkställande session den 15 april 2016 klockan 12.00 genom ett e-postmeddelande av den 13 april 2016 klockan 17.41, som avsändes till ledamöterna i den verkställande sessionen och som innehöll tre bifogade handlingar, däribland en handling i PDF-format med rubriken "Memorandum2_Final results.pdf".
- 123 I ett e-postmeddelande av den 15 april 2016, som skickades klockan 19.04, angav SRB att ett fel hade begåtts vid beräkningen av förhandsbidragen och angav att en ändring skulle meddelas genom en handling med rubriken "Memorandum 2". Vidare angavs, utan att adressaterna invände mot detta, att det godkännande som redan hade lämnats skulle förstås så, att det även omfattade de korrigerade beloppen.
- 124 Genom ett e-postmeddelande av den 15 april 2016, som avsändes klockan 20.06, sändes den angivna handlingen i formatet XLSX, under namnet "Final results15042016.xlsx".
- 125 Vad gäller förfarandet för antagandet av det andra angripna beslutet, har SRB preciserat att man den 19 maj 2016 klockan 21.25 hade skickat ett e-postmeddelande till ledamöterna i dess verkställande session för att inleda ett skriftligt förfarande. I meddelandet begärdes godkännande av justeringen av resultaten av beräkningen av förhandsbidrag för år 2016. Meddelandet hade en bilaga i XLSX-format, med namnet "Delta", i vilket resultaten av de justerade beräkningarna presenterades. Godkännandet begärdes – "på grund av brådskande omständigheter" – senast den 20 maj 2016 klockan 17.

- 126 Slutligen har SRB, i sin skrivelse av den 6 juni 2018, bekräftat att instrumenten för de angripna besluten hade undertecknats elektroniskt av SRB:s ordförande.
- 127 Tribunalen konstaterar emellertid att SRB långt ifrån framfört bevis eller ens omnämnt bevis för ett sådant påstående, som i princip består i att inge digitala instrument och bekräftelser om elektronisk signatur vars äkthet garanteras. SRB har i stället lämnat uppgifter som i själva verket motsäger detta påstående.
- 128 Vad gäller de angripna beslutens lydelse har SRB ingett olika PDF-dokument som på sista sidan innehåller något som framstår som en handskriven underskrift som förefaller ha anbringats som en ”inklippt” bildfil och som saknar bekräftelse om elektronisk signatur.
- 129 Vad gäller bilagorna till de angripna besluten, vilka innehåller beloppen för förhandsbidragen respektive förhandsbidragens justeringar och som därigenom utgör en viktig del av besluten, ska det påpekas att inte heller de innehåller någon elektronisk signatur, trots att de inte på något sätt kan anses vara oupplösligt förbundna med de angripna besluten.
- 130 För att styrka att bilagorna till de angripna besluten är äkta har SRB, som svar på det andra beslutet, ingett handlingar i TXT-format i syfte att styrka att hashvärdet (hash value) för dessa bilagor är detsamma som hashvärdet för de handlingar i SLSX-format som hade bifogats e-postmeddelandet av den 15 april 2016, som skickades klockan 20.06, respektive e-postmeddelandet av den 19 maj 2016, som skickades klockan 21.25.
- 131 Tribunalen vill dock påpeka att SRB, för att visa att bilagorna till de angripna besluten hade varit föremål för elektronisk signatur, såsom SRB påstår (se punkt 126 ovan), borde ha gett in de certifikat för elektroniska signaturer som var knutna till dessa bilagor och inte TXT-dokument som innehåller ett hashvärde. Den omständigheten att sådana TXT-dokument ingetts tyder på att SRB inte innehade certifikaten för elektroniska signaturer och att bilagorna till de angripna besluten således, tvärtemot vad SRB påstått, inte varit föremål för elektronisk signatur.
- 132 Dessutom är de av SRB ingivna handlingarna i TXT-format inte på ett objektivt och oupplösligt sätt knutna till de aktuella bilagorna.
- 133 Slutligen ska det för fullständighetens skull påpekas att det begärda bestyrkandet i vilket fall som helst inte är det som rör de förslag som översändes för godkännande genom e-postmeddelande av den 15 april 2016, vilket skickades klockan 20.06 och e-postmeddelande av den 19 maj 2016 som skickades klockan 21.25, utan bestyrkandet av de instrument som anses ha upprättats efter detta godkännande. Det är nämligen först efter godkännandet som instrumentet upprättats och bestyrkts genom underskrift.
- 134 Av det ovan anförda följer att kravet på att de angripna besluten ska bestyrkas inte är uppfyllt.
- 135 Utöver dessa konstateranden angående underlåtenheten att bestyrka de angripna besluten, vilken i sig, enligt den rättspraxis som tribunalen har erinrat om i punkterna 113–116 ovan, innebär att de angripna besluten ska ogiltigförklaras, finner tribunalen det lämpligt att göra vissa överväganden vad särskilt avser förfarandet för att anta det första angripna beslutet.
- 136 Såsom angetts i punkt 122 ovan, inleddes det skriftliga förfarandet för att anta det första angripna beslutet genom ett e-postmeddelande av den 13 april 2016, som skickades klockan 17.41, i vilket det angavs att ledamöterna i SRB:s verkställande session hade en frist till den 15 april 2016 klockan 12.00 för att godkänna förslaget till beslut, det vill säga en frist på mindre än två arbetsdagar, trots att den frist som föreskrivs i artikel 9.2 i förfarandereglererna ”normalt sett är minst fem arbetsdagar”. Tvärtemot vad som föreskrivs i förfarandereglererna anges i e-postmeddelandet av den 13 april 2016 inga skäl för att förlänga fristen. I meddelandet omnämns inte heller artikel 9.2 i förfarandereglererna

- 137 För övrigt och för fullständighetens skull ska det påpekas att SRB inte visat att det var angeläget att fatta ett beslut den 15 april 2016 snarare än den 20 april 2016, vilket är det datum som skulle ha säkerställt att förfarandereglerna iakttogs. I detta avseende ska det påpekas att den 15 april 2016 inte är det datum som föreskrivs i regelverket. Denna tidigareläggning av fristen för att anta beslutet utgör ett första förfarandefel.
- 138 Dessutom föreskrivs det i artikel 9.1 i förfarandereglerna att beslut kan fattas genom ett skriftligt förfarande, utom då minst två ledamöter i den verkställande sessionen anför invändningar inom 48 timmar från det att det skriftliga förfarandet har inletts.
- 139 Det framgår härvidlag att SRB även åsidosatt förfarandereglerna, eftersom den tidsgräns som fastställts för det skriftliga förfarandet var sex timmar kortare än de 48 timmar som gäller för att framställa en invändning mot det skriftliga förfarandet. Det fanns emellertid ingenting som, för det fall det krävdes att beslutet skulle antas den 15 april 2016, hindrade att svarsfristen skulle fastställas till klockan 18.00 denna dag. Detta utgör ett andra fel i förfarandet.
- 140 SRB kan inte med fog motivera dessa överträdelser av förfarandereglerna med den omständigheten att ledamöterna i den verkställande sessionen inte framställt några invändningar. Det är tillräckligt att konstatera dels att SRB är skyldig att tillämpa den lagstiftning som reglerar dess beslutsförfarande, vilken just föreskriver en möjlighet att förkorta fristerna, förutsatt att vissa regler iakttas, dels att den påstådda avsaknaden av invändningar inte på något sätt gör att det åsidosättande som redan förekommit från början, när SRB fastställde en tidsfrist som strider mot gällande regler, inte ska anses föreligga.
- 141 Det ska vidare påpekas att i e-postmeddelandet av den 13 april 2016 anmodades ledamöterna i SRB:s verkställande session att översända sitt formella godkännande till SRB:s funktionsbrevlåda genom ett e-postmeddelande, men att detta inte utgör ett e-postmeddelande om godkännande. Den enda omständighet som kan liknas vid ett godkännande är SRB:s påstående, i e-postmeddelandet av den 15 april 2016, vilket skickades klockan 19.04, att ett sådant godkännande lämnats.
- 142 I e-postmeddelandet från fredagen den 15 april 2016, som avsändes klockan 19.04, och som åtminstone till att börja med inte var adresserat till samtliga ledamöter i SRB:s verkställande session (A, som är ledamot i SRB:s verkställande session, fanns inte med bland mottagarna, och tillsändes meddelandet först 21 minuter senare), hade SRB dessutom begått ett fel i beräkningen av förhandsbidragen. Det angavs att en ändrad version av "memorandum 2" skulle avsändas genom ett separat e-postmeddelande. I e-postmeddelandet från klockan 19.04 tillades att, utan att någon tidsfrist för en eventuell reaktion angavs, om inte ledamöterna i SRB:s verkställande session framförde några invändningar, så skulle det anses att deras redan lämnade godkännande även gällde för de ändrade beloppen för förhandsbidragen. SRB inledde därigenom ett förfarande för antagande genom underlåtenhet att göra invändningar, vilket är ett förfarande som visserligen inte är främmande enligt bestämmelserna i förfarandereglerna, men som emellertid i det konkreta fallet inletts på ett felaktigt sätt, särskilt med hänsyn till att det saknas en tidsfrist för att anta beslutet. Detta utgör, utöver de två oegentligheter som redan har angetts ovan i punkterna 136–139, ett tredje förfarandefel.
- 143 Det ska understrykas att SRB, som en bilaga till sin skrivelse av den 11 september 2018, ingett bevis för att e-postmeddelandet från klockan 19.04 hade sänts till A klockan 19.25, det vill säga 21 minuter senare. A angav i ett e-postmeddelande, som sändes klockan 19.34 samma dag, att han inte hade några invändningar mot de mindre ändringar som SRB informerat honom om i e-postmeddelandet från klockan 19.25 varigenom e-postmeddelandet från klockan 19.04 vidarebefordrades till honom. Även om detta e-postmeddelande faktiskt innehöll ändrade belopp som var resultatet av beräkningar rörande tre angivna institut, så innehöll det inga ändrade belopp vad avser övriga institut, för vilka förhandsbidragen minskas något.

- 144 Det framgår av dessa omständigheter att A lämnade sitt samtycke redan innan han hade någon möjlighet att ta del av den ändrade versionen av förhandsbidragen för samtliga institut, vilken sändes senare, men inte till honom, såsom beskrivs nedan i punkt 145. I denna handling återges beloppen såsom de slutligen antogs genom det första angripna beslutet.
- 145 Det ska vidare påpekas att SRB samma dag, klockan 20.06, avsände ett separat e-postmeddelandet. Detta meddelande hade som bilaga ett XLSX-dokument, med rubriken "Final results15042016.xlsx". Inte heller detta e-postmeddelande avsändes till A. Sistnämnda omständighet utgör ett fjärde förfarandefel.
- 146 Den omständigheten att det första angripna beslutet antogs den 15 april 2016, trots att ingen tidsfrist anges i e-postmeddelande av den 15 april 2016 som avsändes klockan 19.04, visar dessutom att konsensus uppnåts denna dag, logiskt sett före midnatt. SRB hade visserligen i sitt e-postmeddelande av den 13 april 2016 (som bifogades e-postmeddelandet av den 15 april 2016, som avsändes klockan 19.04) uttryckt avsikten att anta beslutet den 15 april. Även om det antas att denna information var tillräcklig för att visa att invändningar måste framställas före midnatt den 15 april 2016 för att kunna beaktas, kvarstår det faktum att ett förfarande för godkännande genom konsensus i förevarande fall har inletts på fredagen klockan 19.04 för att avslutas samma dag vid midnatt. Dessa omständigheter förvärrar verkningarna av det tredje förfarandefel som konstaterats i punkt 142 ovan.
- 147 Det är än mindre styrkt att detta konsensusförfarande var korrekt, eftersom SRB, utöver den omständigheten att det inte hade sänts något e-postmeddelande till A klockan 20.06 (se punkt 145 ovan), vilket i sig innebär ett förfarandefel, inte bevisat att övriga ledamöter i dess verkställande session fått kännedom om att detta e-postmeddelande skickats klockan 20.06 (och inte heller e-postmeddelandet klockan 19.04) eller dess innehåll. SRB har inkommit med vissa kontrolluppgifter som syftar till att visa att meddelandena från klockan 19.04 och klockan 20.06 hade anlänt till mottagarnas e-postbrevlådor. Denna kontroll som utförs genom stickprov omfattar inte samtliga ledamöter i SRB:s verkställande session. Den bevisar inte heller på något sätt att ledamöterna i SRB:s verkställande session rent faktiskt fick kännedom om dessa e-postmeddelanden före midnatt samma kväll.
- 148 Med hänsyn till vad som kännetecknar ett konsensusförfarande, som består i att betrakta avsaknaden av invändningar som ett godkännande, måste ett sådant förfarande nödvändigtvis och åtminstone visa att det före antagandet av beslutet fastställts att de personer som deltar i förfarandet för godkännande genom konsensus har fått kännedom om detta förfarande och har kunnat granska det förslag som ska godkännas. I förevarande fall antogs det första angripna beslutet senast vid midnatt den 15 april 2016, vilket framgår både av omständigheter som anges i detsamma och den omständigheten att datafiler rörande detta beslut översänts till de nationella resolutionsmyndigheterna samma dag (se punkt 11 ovan). SRB har dock inte styrkt att ledamöterna i den verkställande sessionen redan före midnatt denna dag kunnat ta del av det ändrade förslaget till beslut, eller fått reda på att de e-postmeddelanden som avsänts klockan 19.04 och klockan 20.06 existerade.
- 149 Det ska dessutom påpekas att medan bilagan till det första angripna beslutet som föreslogs för godkännande den 13 april 2016 var en digital handling i PDF-format (se punkterna 122 och 136 ovan), var den bilaga som föreslogs för godkännande på kvällen den 15 april 2016 en digital handling i XLSX-format (se punkterna 124 och 145 ovan).
- 150 Det ska således påpekas att om det angivna felet inte förekommit i de e-postmeddelanden som avsändes den 15 april 2016 på kvällen (se punkt 123 ovan), så vore det en digital handling i PDF-format som hade antagits, såsom det bifogats det första angripna beslutet, och inte en XLSX-fil.
- 151 Tribunalen måste, vad avser denna skillnad, konstatera att SRB, trots att SRB är skyldig att se till att de handlingar som presenteras för godkännande och sedan antas är enhetliga och sammanhängande, varierat handlingarnas elektroniska format. Denna otydlighet ger upphov till konsekvenser som går

längre än vad som kan anses som en ren procedurfråga, eftersom de uppgifter som lämnats via PDF-fil inte ger någon detaljerad beskrivning av de kalkylceller som förekommer i en XLSX-fil och att en sådan PDF-fil, i motsats till en XLSX-fil, åtminstone i förevarande fall innehåller avrundade värden. Vad gäller den enda justeringsfaktorn i förhållande till riskprofil som förekommer i det första angripna beslutet, det vill säga riskprofilen på EU-nivå, framgår det av uppgifterna i SRB:s svar att det värde som anges i det första angripna beslutet, vilket framkommit som ett svar på tribunalens första beslut, närmare bestämt i en PDF-fil, inte är det exakta värde som förekommer i XLSX-filen – vilket innehåller fjorton decimaler – utan ett värde som avrundats till två decimaler, vilket innebär att detta värde inte kan användas för att kontrollera beräkningen av förhandsbidraget.

- 152 Av det ovan anförda framgår att förfarandet för antagande av det första angripna beslutet – utöver att det första angripna beslutet, såsom framgår av punkt 134 ovan, inte har bekräftats, vilket innebär att de angripna besluten ska ogiltigförklaras – har genomförts på ett sätt som uppenbart strider mot de processuella krav som gäller för hur ledamöterna i SRB:s verkställande session kan godkänna ett sådant beslut.
- 153 Det ska i detta hänseende påpekas att den omständigheten att fysiska eller juridiska personer inte kan åberopa ett åsidosättande av regler som inte är avsedda att skydda enskilda, utan har till syfte att organisera det interna arbetet för att iaktta god förvaltning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 maj 1991, Nakajima/rådet, C-69/89, EU:C:1991:186, punkterna 49 och 50), emellertid inte innebär att en enskild någonsin med framgång kan åberopa ett åsidosättande av en bestämmelse som reglerar den beslutsprocess som leder fram till att en unionsrättsakt antas. Bland de bestämmelser som reglerar interna förfaranden vid en institution ska det nämligen göras åtskillnad mellan två typer av bestämmelser, nämligen å ena sidan bestämmelser vars åsidosättande inte kan åberopas av fysiska och juridiska personer, eftersom de endast gäller institutionens interna funktion som inte kan påverka dessa personers rättsliga ställning, och å andra sidan bestämmelser vars åsidosättande tvärtom kan åberopas, eftersom de skapar rättigheter för dessa personer och medför att rättssäkerhetsprincipen måste upprätthållas (dom av den 17 februari 2011, Zhejiang Xinshiji Foods och Hubei Xinshiji Foods/rådet, T-122/09, ej publicerad, EU:T:2011:46, punkt 103).
- 154 I förevarande fall visar en analys av hur det första angripna beslutet antagits att ett betydande antal bestämmelser rörande det elektroniska skriftliga förfarandet för antagande av beslut har åsidosatts. Även om det inte uttryckligen föreskrivs i artikel 9 i förfarandereglererna är det självklart att varje skriftligt förfarande med nödvändighet innebär att ett förslag till beslut översänds till samtliga ledamöter i det beslutande organ som berörs av detta förfarande. Vad gäller ett förfarande för antagande av beslut genom konsensus, såsom i förevarande fall (se punkterna 142–148 ovan), framgår det särskilt att ett beslut inte får antas om det inte åtminstone har fastställts att samtliga ledamöter i förväg haft möjlighet att ta del av förslaget till beslut. Detta förfarande kräver slutligen att det anges en tidsfrist som gör det möjligt för ledamöterna i detta organ att ta ställning till förslaget.
- 155 Dessa förfaranderegler, som syftar till att säkerställa iakttagandet av de väsentliga formföreskrifter som ingår som en nödvändig del i alla elektroniskt skriftliga förfaranden och i varje förfarande för antagande genom konsensus, har dock åsidosatts i förevarande fall. Dessa åsidosättanden har en direkt inverkan på rättssäkerheten, eftersom de utmynnat i antagande av ett beslut för vilket det inte har styrkts att det godkänts av det behöriga organet eller ens att samtliga ledamöter i organet fått kännedom om beslutet i förväg.
- 156 Underlåtenhet att iaktta förfaranderegler av detta slag som är nödvändiga för att säkerställa att det föreligger ett samtycke utgör ett åsidosättande av väsentliga formföreskrifter som unionsdomstolen kan pröva ex officio (dom av den 24 juni 2015, Spanien/kommissionen, C-263/13 P, EU:C:2015:415, punkt 56, och dom av den 20 september 2017, Tilly-Sabco/kommissionen, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 116).

- 157 Vad slutligen gäller det andra angripna beslutet ska det påpekas att det inte ersätter det första angripna beslutet, i vilket storleken på förhandsbidragen fastställs, utan endast innefattar en justering av dessa belopp vad avser en begränsad teknisk punkt. En ogiltigförklaring av det första angripna beslutet medför med nödvändighet att det andra beslutet också ska ogiltigförklaras.
- 158 Av det ovan anförda följer att de angripna besluten ska ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att uttala sig om det påstådda åsidosättandet av artikel 11 i förfarandereglererna och om sökandens ansökan om åtgärder för processledning i den ovan i punkt 107 nämnda skrivelsen av den 9 maj 2018.
- 159 Utöver denna slutsats finner tribunalen det lämpligt att, med hänsyn till intresset av en god rättskipning, uttala sig om huruvida motiveringsskyldigheten har iakttagits i förevarande fall.

Den första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

- 160 Sökanden anser att SRB i de angripna besluten har åsidosatt motiveringsskyldigheten, som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF. Den omständigheten att dessa beslut inte riktar sig till sökanden hindrar inte att sökanden åberopar denna grund, eftersom det intresse som de personer som berörs direkt och personligen av en rättsakt kan ha av att erhålla förklaringar ska beaktas vid bedömningen av omfattningen av skyldigheten att motivera denna rättsakt.
- 161 Sökanden har erinrat om att enligt rättspraxis ska motiveringen anges redan i den rättsakt som är i fråga och att denna motivering dessutom måste vara begriplig för de enskilda. Av motiveringen ska framgå de huvudsakliga faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för beslutet och som är nödvändiga för förståelsen av det resonemang som ledde till att beslutet antogs.
- 162 Den omständigheten att sökanden deltagit i insamlingen av uppgifter har inte gjort det möjligt för sökanden att erhålla tillräcklig information, eftersom sökandens förhandsbidrag inte uteslutande beräknas på grundval av sökandens uppgifter, utan utifrån förhållandet mellan uppgifterna från alla berörda institut.
- 163 Vad gäller SRB:s påstående att det är omöjligt att motivera beslutet utan att avslöja andra instituts affärshemligheter, har sökanden åberopat domstolens rättspraxis enligt vilken skyldigheten att bevara affärshemligheter inte kan bli föremål för en så extensiv tolkning att den medför att motiveringsskyldigheten blir innehållslös, till nackdel för de berörda aktörernas rätt att yttra sig. I förevarande fall har sökanden omedelbart och systematiskt förvägrats att ta del av de uppgifter som denne begärt.
- 164 Slutligen har sökanden bestritt SRB:s argument att nämndens beräkning fortfarande är giltig, även om tribunalen skulle anse att motiveringen är otillräcklig. Enligt sökanden kan det inte automatiskt antas att ett nytt beslut med identiskt innehåll kommer att antas om det angripna beslutet ogiltigförklaras.
- 165 SRB har hävdatt att den inte var skyldig att direkt ge sökanden en utförlig redogörelse för skälen, eftersom SRB:s beslut inte var riktade till sökanden, utan till den österrikiska resolutionsmyndigheten. SRB har dessutom åberopat rättspraxis enligt vilken frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, däribland det intresse av att få förklaringar som den vilken rättsakten i fråga är riktad till kan ha.
- 166 För det fall de angripna besluten direkt berör sökanden anser SRB dessutom att villkoren i artikel 296.2 FEUF är uppfyllda. Eftersom SRB:s beslut är riktade till den österrikiska resolutionsmyndigheten och inte till sökanden, krävs det endast att motiveringen är tillräcklig för att den nationella resolutionsmyndigheten ska förstå de faktiska omständigheter och rättsliga överväganden som ligger till grund för beräkningen, vilket är fallet här. SRB har till stöd för sin argumentation hänvisat till rättspraxis enligt vilken berörda personers deltagande i förfarandet för att utarbeta en rättsakt kan

minska kraven på motivering, eftersom detta deltagande gör att de får del av viss information och enligt vilken bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i nämnda artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området.

- 167 De angripna besluten har nämligen antagits i ett sammanhang som var väl känt för sökanden. Även om regelverket inte i sig gör det möjligt att beräkna ett bestämt belopp, ger det tydliga uppgifter om de viktigaste kriterierna som ska beaktas vid beräkningen.
- 168 SRB har hävdad att det av artikel 70.2 i förordning nr 806/2014 framgår att beräkningsförfarandet grundas på ett nära samarbete mellan SRB och de nationella resolutionsmyndigheterna. Av detta skäl har den österrikiska resolutionsmyndigheten fått ta del av metoden för beräkning av förhandsbidragen för år 2016. Detta gäller i än högre grad eftersom förhandsbidragen för år 2015 beräknades och uppbars av de nationella resolutionsmyndigheterna själva, i enlighet med den delegerade förordningen 2015/63. SRB anser följaktligen att motiveringen till de angripna besluten var tillräcklig för den österrikiska resolutionsmyndigheten, vilken, i likhet med alla andra nationella resolutionsmyndigheter, var i högsta grad involverad i beräkningen av förhandsbidragen för år 2016.
- 169 SRB anser dessutom att sökanden går utöver de villkor som uppställs i artikel 296.2 FEUF när sökanden hävdar att den bör ges möjlighet att beräkna sina egna förhandsbidrag på grundval av SRB:s motivering. En del av de uppgifter som behövs för att beräkna sökandens förhandsbidrag för år 2016 utgörs av konfidentiell information från andra institut. Enligt artikel 339 FEUF är SRB skyldig att skydda samtliga instituts konfidentiella uppgifter. Denna skyldighet föreskrivs även i artikel 41.2 b i stadgan om de grundläggande rättigheterna, artikel 14.7 i den delegerade förordningen 2015/63, artikel 88 i förordning nr 806/2014 och artikel 84 i direktiv 2014/59.
- 170 Enligt SRB har sökanden underlåtit att nämna att denne, genom den österrikiska nationella resolutionsmyndighetens meddelande om uppbörd av den 26 april 2016, erhållit en synnerligen detaljerad förklaring till beräkningen, och att denne i detalj informerats om hur SRB resonerat.
- 171 SRB har slutligen hävdad att ett åsidosättande av artikel 296.2 FEUF inte medför att beräkningarna blir ogiltiga. Detta innebär att även om tribunalen skulle ogiltigförklara de angripna besluten av denna anledning, så är beräkningen fortfarande giltig och SRB kan på nytt och utan dröjsmål anta identiska beslut. Såsom domstolen förklarat i dom av den 6 juli 1983, Geist/kommissionen (117/81, EU:C:1983:191, punkt 7), har en sökande inte något legitimt intresse av att ett beslut ogiltigförklaras på grund av formfel i ett fall där administrationen inte har något utrymme för skönsmässig bedömning och är skyldig att handla på det sätt som den har gjort.
- 172 Det följer av fast rättspraxis att den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. (se dom av den 20 december 2017, Comunidad Autónoma de Galicia och Retegal/kommissionen, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, punkt 59 och där angiven rättspraxis).
- 173 Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se dom av den 7 mars 2013, Acino/kommissionen, T-539/10, ej publicerad, EU:T:2013:110, punkt 124 och där angiven rättspraxis).

- 174 Motiveringen av en rättsakt måste dessutom vara logisk och den får i synnerhet inte innehålla några interna motsägelser som kan hindra förståelsen av de skäl som ligger bakom rättsakten (dom av den 15 juli 2015, Pilkington Group/kommissionen, T-462/12, EU:T:2015:508, punkt 21 och där angiven rättspraxis).
- 175 Det ska inledningsvis erinras om att även om det system som införts genom förordning nr 806/2014 och genomförandeförordning 2015/81 innebär ett krav på att beslut varigenom förhandsbidragen fastställs ska delges de nationella resolutionsmyndigheterna, så kvarstår det faktum att, tvärt emot vad SRB har hävdad, de institut som är skyldiga att betala dessa avgifter, däribland sökanden, är direkt och personligen berörda av nämnda beslut (se punkterna 73–79 ovan).
- 176 Följaktligen ska även det intresse som dessa institut kan ha av att erhålla förklaringar beaktas vid bedömningen av omfattningen av skyldigheten att motivera de aktuella besluten. Det ska dessutom erinras om att motiveringen även har till syfte att göra det möjligt för unionsdomstolen att utföra sin prövning.
- 177 I förevarande fall ska det påpekas att SRB har åsidosatt motiveringsskyldigheten på flera punkter.
- 178 Vad, för det första, gäller texten i det första angripna beslutet, ska det påpekas att denna endast innehåller en hänvisning till förordning nr 806/2014, och särskilt artikel 70.2 i nämnda förordning, en hänvisning till samråd och samarbete med olika organ (Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella myndigheterna), och ett påpekande att beräkningen ska genomföras på ett sådant sätt att de individuella förhandsbidragen tillsammans inte överstiger en viss nivå (det vill säga 12,5 procent av den målnivå som anges i artikel 69.1 i förordning nr 806/2014). Den innehåller inga uppgifter om de successiva etapperna i beräkningen av sökandens förhandsbidrag eller vilka sifferuppgifter som lagts till grund för beräkningen i dessa olika etapper.
- 179 En läsning av artikel 70 i förordning nr 806/2014, som nämns i det första angripna beslutet, särskilt artikel 70.6 i samma förordning, gör det visserligen möjligt att förstå att förhandsbidragen beräknas av SRB med tillämpning av, bland annat, "[d]e delegerade akter som specificerar begreppet bidragsjusteringar i förhållande till institutens riskprofil som antagits av kommissionen enligt artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU", det vill säga, i förevarande fall, den delegerade förordningen 2015/63.
- 180 Den delegerade förordningen 2015/63 innehåller dessutom detaljerade regler som SRB ska tillämpa när den beräknar förhandsbidragen.
- 181 Dessa uppgifter är emellertid inte tillräckliga för att förstå hur SRB har tillämpat dessa regler i sökandens fall, och därigenom bestämma sökandens förhandsbidrag, såsom detta anges i bilagan till det första angripna beslutet.
- 182 Det ska tilläggas att det i det första angripna beslutet inte nämns vilka mellankommande beslut som fattats av SRB vad avser tillämpningen av bestämmelserna om beräkning av förhandsbidragen (nedan kallade de mellankommande besluten), det vill säga åtminstone följande mellankommande beslut:
- SRB:s beslut i verkställande session av den 14 september 2015 om definitionen av pelaren "Ytterligare riskindikatorer som fastställs av resolutionsmyndigheten" (SRB/ES/SRF/2015/00),
 - SRB:s beslut i verkställande session av den 30 november 2015 om gemensamma regler för beräkningen av förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden för år 2016 vad gäller vilka insättningar som omfattas (SRB/ES/SRF/2015/01),

- SRB:s beslut i verkställande session av den 30 november 2015 om gemensamma regler för beräkningen av förhandsbidrag till SRF för år 2016 vad gäller nya institut under tillsyn (SRB/ES/SRF/2015/02),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 30 november 2015 om gemensamma regler för beräkningen av förhandsbidrag till SRF för år 2016 vad gäller diskretiseringen i etapp 2 (SRB/ES/SRF/2015/03),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 30 november 2015 angående ytterligare garantier vad avser de uppgifter som lämnats inför beräkningen av förhandsbidrag till SRF för år 2016 (SRB/ES/SRF/2015/04),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 30 november 2015 om gemensamma regler för beräkningen av förhandsbidrag till SRF för år 2016 vad gäller referensdatumet för statligt stöd (SRB/ES/SRF/2015/05),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 24 februari 2016 angående behandlingen av de uppgifter som saknas efter det att de slutliga uppgifterna tillhandahållits (SRB/ES/SRF/2016/00/A),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 10 mars 2016 angående negativa saldon under 2016 års bidragsperiod, till följd av justeringen av förhandsbidragen för år 2016, i fall där upplysningar som lämnats avseende förhandsbidragen för år 2015 har återkallats eller ändrats (SRB/ES/SRF/2016/02),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 10 mars 2016 angående att förhandsbidragen för år 2015 ska dras av från förhandsbidragen för år 2016 (SRB/ES/SRF/2016/03),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 10 mars 2016 angående den förenklade metoden för investeringsbolag (SRB/ES/SRF/2016/03A),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 6 april 2016 angående hur avdrag för förhandsavdrag för år 2015 ska behandlas vid förlust av banktillstånd (SRB/ES/SRF/2016/05),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 6 april 2016 angående ändring av behandlingen av de uppgifter som saknas efter det att de slutliga uppgifterna tillhandahållits (SRB/ES/SRF/2016/05/A),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 6 april 2016 angående vilka insättningar som omfattas för år 2015 (SRB/ES/SRF/2016/05/B),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 13 april 2016 angående undantag för skulder som är knutna till utvecklingslån (SRB/ES/SRF/2016/05/C),
- SRB:s beslut i verkställande session av den 15 april 2016 angående beräkningsunderlaget för oåterkalleliga betalningsåtaganden vad avser förhandsbidragen för år 2016 (SRB/ES/SRF/2016/10), och
- SRB:s beslut i verkställande session av den 15 april 2016 angående avtalet om oåterkalleliga betalningsåtaganden och garantimekanismer (SRB/ES/SRF/2016/11).

183 Såsom angetts i punkt 39 ovan översände sökanden dessa 16 mellankommande beslut till tribunalen genom skrivelse av den 9 maj 2018, efter att ha begärt och erhållit dem från SRB. I sin skrivelse av den 15 januari 2018 angav SRB att den, innan de angripna besluten hade antogs, redan separat hade fastställt olika faktorer som ska användas i beräkningsmetoden och i beräkningsförfarandet. Till följd av denna skrivelse begärde sökanden att få ta del av dessa handlingar och erhöll från SRB, den

20 april 2018, per post sexton mellankommande beslut som använts som utgångspunkt för beräkningen av sökandens förhandsbidrag för år 2016. SRB beskrev dessa beslut som mellankommande steg som beaktats i beräkningsförfarandet.

- 184 Eftersom dessa sexton mellankommande beslut varken har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller delgetts sökanden, anser denne att tribunalen ska förklara att de saknar rättslig verkan och att de inte kan utgöra en rättslig grund för att kräva in de omtvistade förhandsbidragen. Om SRB hade ansett att dessa mellankommande beslut ska ses som rent förberedande åtgärder och inte som självständiga rättsakter, så borde deras innehåll dessutom ha inkluderats i skälen till beslutet om fastställande av förhandsbidragen för år 2016.
- 185 SRB har i skrivelse av den 6 juni 2018 genmält att denna nya bevisning inte kan beaktas enligt artikel 85 i rättegångsreglerna, eftersom sökanden inte motiverat varför denna bevisning ingetts så sent, och att sökanden under alla omständigheter var medveten om att det fanns interna handlingar som återspeglar SRB:s ”separata beslut” avseende förfarandet för att uppbära förhandsbidragen respektive metoden för att beräkna dem. SRB hade nämligen beviljat sökanden tillgång till flera liknande handlingar i skrivelse av den 13 september 2016, det vill säga nästan två år innan den nya bevisningen ingavs.
- 186 Enligt SRB var de handlingar som rör beräkningsmetoden i alla händelser inte avsedda att ha någon extern rättsverkan. De handlingar som rör beräkningsmetoden var således inte riktade till sökanden, och SRB var således inte skyldig att delge sökanden dessa åtgärder. Innehållet i dessa handlingar hade delgetts de nationella resolutionsmyndigheterna eller varit föremål för fördjupade diskussioner med dem i bidragskommittén när förhandsbidragen beräknades. Dessa handlingar avseende beräkningsmetoden är dessutom varken nödvändiga eller relevanta för utgången i målet. Enligt SRB:s mening har den nya bevisningen inget bevisvärde vad gäller de omständigheter som sökanden har åberopat.
- 187 Vad gäller frågan huruvida den nya bevisning som sökanden ingett genom skrivelse av den 9 maj 2018 kan tas upp till sakprövning konstaterar tribunalen att det rör sig om nya omständigheter som sökanden inte kunde ha haft kännedom om innan SRB i sin skrivelse av den 15 januari 2018 angav att den, innan de angripna besluten antogs, redan separat hade fastställt olika faktorer som ska användas i beräkningsmetoden och i beräkningsförfarandet.
- 188 Vad gäller SRB:s argument att sökanden under alla omständigheter var medveten om att det fanns interna handlingar som återspeglar SRB:s ”separata beslut” avseende förfarandet för att uppbära förhandsbidragen respektive metoden för att beräkna dem i och med att SRB hade avsänt sin skrivelse av den 13 september 2016, anser tribunalen att det är nödvändigt att närmare undersöka innehållet i nämnda skrivelse.
- 189 I denna skrivelse besvarade SRB sökandens begäran av den 7 juli 2016 om att få tillgång till samtliga beslut som rör sökanden. SRB tillät genom denna skrivelse sökanden att i sina lokaler, förutom de angripna besluten och beräkningsfilerna, ta del av fem mellankommande beslut som hade följande rubriker:
- SRB:s beslut i verkställande session av den 10 mars 2016 angående SRF:s målnivå för år 2016 (SRB/ES/SRF/2016/01),
 - SRB:s beslut i verkställande session av den 14 december 2015 angående SRB:s policy avseende oåterkalleliga betalningsåtaganden vad avser förhandsbidragen för år 2016 (SRB/ES/SRF/2015/06),
 - SRB:s beslut i plenarsession av den 30 september 2015 angående formuläret för deklaration avseende förhandsbidragen för år 2016 (SRB/PS/SRF/2015/01),

- SRB:s beslut i plenarsession av den 23 oktober 2015 angående ändring av formuläret för deklaration avseende förhandsbidragen för år 2016 (SRB/PS/SRF/2015/02), och
 - SRB:s beslut i verkställande session av den 6 april 2016 angående ändring av formuläret för deklaration avseende förhandsbidragen för år 2016 (SRB/ES/SRF/2016/04).
- 190 Enligt ordalydelsen i detta svar kunde sökanden rimligen tro att det inte fanns något annat mellankommande beslut från SRB som avsåg sökanden. Inget av de sexton mellankommande besluten som två år senare sändes till sökanden fanns med bland de beslut som översändes den 13 september 2016.
- 191 SRB har för övrigt i sin skrivelse av den 13 september 2016 angett att det i de angripna besluten hänvisas till de sista tre besluten som nämns ovan i punkt 189. I de angripna besluten hänvisas emellertid inte till dessa mellankommande beslut.
- 192 Av det ovan anförda följer att denna nya bevisning kan tas upp till sakprövning.
- 193 Det ska påpekas att de mellankommande beslut som nämns såväl i punkt 182 som i punkt 189 ovan är handlingar som inte var riktade till sökanden, vilket innebär att SRB inte var skyldig att delge sökanden dem.
- 194 Tribunalen konstaterar emellertid att dessa mellankommande beslut är avgörande för delar av beräkningsförfarandet och även för själva beräkningen av förhandsbidragen. Vidare framgår det att dessa mellanliggande beslut inte bara innebär ett genomförande av de tillämpliga bestämmelserna, utan även i vissa fall kompletterar dessa bestämmelser. Eftersom dessa mellankommande beslut inte har offentliggjorts eller på annat sätt meddelats instituten, övertygas tribunalen inte av SRB:s argument att motiveringen av det första angripna beslutet var tillräcklig på grund av att förordning nr 806/2014, den delegerade förordningen 2015/63, genomförandeförordning 2015/81 och direktiv 2014/59 i detalj redogör för den metod som ska tillämpas vid beräkningen av förhandsbidragen (se punkt 167 ovan).
- 195 Det är tillräckligt att hänvisa till två exempel, nämligen, för det första, det mellankommande beslutet SRB/ES/SRF/2016/01 (se punkt 189 första strecksatsen ovan), i vars artikel 1 målnivån för år 2016 fastställs, varvid denna målnivå utgör en omständighet som beaktas vid beräkningen av sökandens förhandsbidrag (se artikel 4 i genomförandeförordning 2015/81 och etapp 6 i bilaga I till den delegerade förordningen 2015/63) och, för det andra, det mellankommande beslutet SRB/ES/SRF/2015/00 (se punkt 182 första strecksatsen ovan), genom vilket artikel 6.1 d i den delegerade förordningen 2015/63 har genomförts vad avser SRB:s fastställande av ytterligare riskindikatorer som ingår i riskpelare IV.
- 196 Detta innebär att även om SRB skulle anses ha meddelat sökanden de mellankommande beslut som omnämns i punkterna 182 och 189, så har detta emellertid inte skett förrän den 20 april 2018 respektive den 13 september 2016, det vill säga efter det att förevarande talan hade väckts.
- 197 Tribunalen erinrar härvidlag om att frågan huruvida motiveringsskyldigheten har iakttagits ska bedömas mot bakgrund av de uppgifter som sökanden har tillgång till när talan väcks (se dom av den 12 november 2008, *Evropaïki Dynamiki/kommissionen*, T-406/06, ej publicerad, EU:T:2008:484, punkt 50 och där angiven rättspraxis).
- 198 Vad beträffar SRB:s argument avseende rättspraxis i fråga om beräkning av böter för konkurrensbegränsande samverkan, enligt vilken kommissionen inte är skyldig att ange en mer detaljerad redogörelse eller de sifferuppgifter som använts för beräkningen, när den anger vilka omständigheter som legat till grund för dess bedömning av överträdelsens allvar och varaktighet, ska det konstateras dels att de mellankommande besluten i förevarande fall inte har offentliggjorts, i

motsats till vad som gäller metoden för att beräkna böter, eller kommit till sökandens kännedom innan talan väcktes. Frågan rör i förevarande fall SRB:s fastställande av vilka förhandsbidrag som ska tas ut av instituten i syfte att finansiera SRF. Detta är en fråga som på avgörande punkter skiljer sig från beräkningen av böter som ska åläggas för en konkurrensbegränsande samverkan, bland annat på grund av att sådana böter är tänkta att ha en avskräckande verkan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 december 2014, Pilkington Group m.fl./kommissionen, T-72/09, ej publicerad, EU:T:2014:1094, punkterna 247 och 248). Detta argument är således inte relevant i förevarande fall.

- 199 Eftersom SRB inte såg till att sökanden fick kännedom om de mellankommande besluten innan talan väcktes har SRB åsidosatt motiveringsskyldigheten.
- 200 När det, för det andra, gäller bilagan till det första angripna beslutet ska det påpekas att denna bilaga, även om den innehåller ett belopp vad avser justeringsfaktorn i förhållande till riskprofilen på EU-nivå, så innehåller denna bilaga inte någon liknande indikation vad avser justeringsfaktorn i förhållande till riskprofilen för den del av beräkningen som görs på nationell nivå. På samma sätt preciserar bilagan visserligen vilken typ av beräkningsmetod som används på EU-nivå, men den ger inga uppgifter om vilken beräkningsmetod som använts av SRB på nationell nivå.
- 201 Det är härvidlag emellertid viktigt att påpeka att den nationella nivån, vad avser SRB:s beräkning av förhandsbidragen år 2016, stod för 60 procent av de belopp som ska beaktas, medan EU-nivån endast står för 40 procent, vilket framgår av artikel 8.1 a i genomförandeförordning 2015/81. Motiveringen i det första angripna beslutet förefaller således i detta avseende inte vara tillräcklig.
- 202 Det ska tilläggas att den bristfälliga motiveringen i det första angripna beslutet inte kan kompenseras av innehållet i den österrikiska resolutionsmyndighetens skrivelse av den 26 april 2016.
- 203 Redan utan att ta hänsyn till den omständigheten att denna skrivelse inte innehåller några väsentliga omständigheter som kan kompensera den otillräckliga motiveringen av det första angripna beslutet, måste tribunalen nämligen konstatera att det i vilket fall som helst ankommer på SRB, som är upphovsman till beslutet om förhandsbidrag, att motivera detta beslut.
- 204 Det ska härvidlag konstateras att i det system som har inrättats genom de tillämpliga bestämmelserna är det SRB som beräknar och fastställer förhandsbidragen. SRB:s beslut om beräkningen av förhandsbidragen är endast riktade till de nationella resolutionsmyndigheterna (artikel 5.1 i genomförandeförordning 2015/81) och det ankommer på de nationella resolutionsmyndigheterna att meddela instituten dessa förhandsbidrag (artikel 5.2 i genomförandeförordning 2015/81) och att uppbära dessa förhandsbidrag från instituten på grundval av dessa beslut (artikel 67.4 i förordning nr 806/2014).
- 205 När SRB agerar i enlighet med artikel 70.2 i förordning nr 806/2014, antar den således slutgiltiga beslut som direkt och personligen berör instituten.
- 206 Följaktligen ankommer det på SRB, som har fattat dessa beslut, att motivera besluten. Denna skyldighet kan inte delegeras till de nationella resolutionsmyndigheterna. Om denna skyldighet åsidosätts så kan de nationella resolutionsmyndigheterna inte rätta till detta annat än genom att bortse från att SRB har fattat nämnda beslut och är ansvarig för dem, vilket i så fall skulle innebära att det uppstår en risk för ojämlig behandling av instituten vad gäller motiveringen av SRB:s beslut, med tanke på de nationella resolutionsmyndigheternas antal och olikheter.
- 207 Det ska under alla omständigheter påpekas att de uppgifter som återfinns i bilagan till den österrikiska resolutionsmyndighetens beslut om uppbörd av den 26 april 2016 inte kan identifieras som SRB:s uppgifter. Tvärtom presenteras dessa uppgifter som en integrerad del av meddelandet om uppbörd,

vilket är en rättsakt som antagits i enlighet med österrikisk rätt. Detta innebär att det inte går att avgöra vilka uppgifter som kommer från den österrikiska resolutionsmyndigheten och i förekommande fall från SRB.

- 208 Det ska vidare påpekas att även om justeringsfaktorn med hänsyn till riskprofilen med nödvändighet måste innehålla samtliga decimaler som krävs, vid äventyr att beräkningen annars blir ungefärlig, så överensstämmer den justeringsfaktor som anges i bilagan till meddelandet om uppbörd av den 26 april 2016 (med två decimaler) varken med den justeringsfaktor som anges i bilagan till det första angripna beslutet (med fjorton decimaler), såsom den delgavs tribunalen som svar på tribunalens andra beslut.
- 209 Av det ovan anförda följer att SRB har åsidosatt motiveringsskyldigheten genom att anta det första angripna beslutet.
- 210 När det gäller det andra angripna beslutet ska det påpekas att detta beslut inte uppfyller kravet på motivering, och detta av samma skäl som angetts avseende det första angripna beslutet samt av det ytterligare skälet att det andra angripna beslutet inte innehåller någon motivering som avser den justering som det innebär.
- 211 Visserligen angavs skälen för denna justering i den skrivelse av den 23 maj 2016 som den österrikiska resolutionsmyndigheten skickade till sökanden tillsammans med en skrivelse från SRB som även den var daterad den 23 maj 2016.
- 212 SRB:s skrivelse av den 23 maj 2016 innehåller emellertid endast allmänna förklaringar avseende skälen till den justering som gjorts i det andra angripna beslutet.
- 213 Vad gäller de skäl som anges i den österrikiska resolutionsmyndighetens skrivelse, hänvisar tribunalen till övervägandena i punkterna 202–206 ovan.
- 214 Tribunalen avfärdar slutligen de argument från SRB som nämnts i punkt 171 ovan. Tribunalen konstaterar nämligen att även om det framgår av rättspraxis att en sökande inte har något legitimt intresse av att få till stånd en ogiltigförklaring på grund av formfel, eller på grund av avsaknad av eller otillräcklig motivering av ett beslut, för det fall att ogiltigförklaringen av beslutet endast skulle kunna leda till ett nytt beslut som i sak är identiskt med det beslut som ogiltigförklarats (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 maj 2017, Schröder/OCVV – Hansson (SEIMORA), T-425/15, T-426/15 och T-428/15, ej publicerad, EU:T:2017:305, punkt 109 och där angiven rättspraxis), så kan det i förevarande fall inte uteslutas att en ogiltigförklaring av de angripna besluten skulle kunna leda till att det antas beslut som har ett annat innehåll. I avsaknad av fullständig information om vilka uppgifter SRB grundat sig på och vilka mellanliggande beräkningar som gjorts och i avsaknad av uppgifter som rör andra institut, trots att sökandens förhandsbidrag beror på vilka förhandsbidrag som ska betalas av de andra instituten, kan nämligen varken sökanden eller tribunalen i förevarande fall bedöma huruvida en ogiltigförklaring av dessa beslut nödvändigtvis skulle leda till att ett nytt beslut fattas som i sak är identiskt med de ogiltigförklarade besluten.
- 215 Av det ovan anförda följer att talan ska bifallas såvitt avser den första grunden.
- 216 De angripna besluten ska följaktligen ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att pröva den andra, den tredje och den fjärde grunden som sökanden har åberopat.

Begränsning i tiden av rättsverkningarna av den kommande domen

- 217 SRB har gjort gällande att om tribunalen skulle ogiltigförklara det första eller det andra angripna beslutet i den del de avser sökanden, så bör verkningarna i tiden av denna ogiltigförklaring begränsas, närmare bestämt genom att denna först ska tillämpas sex månader efter det att domen i förevarande mål har vunnit laga kraft.
- 218 SRB har uppgett att skälet till detta yrkande är att SRB på nytt ska godkänna beräkningen av sökandens förhandsbidrag för år 2016. Eftersom sökanden inte har bestritt att den är skyldig att bidra till SRF, skulle en återbetalning i avvaktan på ett nytt beslut vara olämplig enligt SRB.
- 219 Sökanden har inte uttalat sig i denna fråga.
- 220 I detta avseende ska det erinras om den rättspraxis enligt vilken domstolen, när det är motiverat av tvingande rättssäkerhetsskäl, med stöd av artikel 264 andra stycket FEUF har ett utrymme för skönsmässig bedömning att i det enskilda fallet avgöra och ange vilka verkningar av rättsakten i fråga som ska anses vara bestående (se, analogt, dom av den 22 december 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, punkt 121).
- 221 Enligt denna rättspraxis har domstolen använt sig av möjligheten att begränsa verkningarna i tiden av en ogiltigförklaring av en unionsrättslig bestämmelse i fall där tvingande rättssäkerhetshänsyn, som rör samtliga offentliga och privata intressen i de berörda målen, gör det omöjligt att ifrågasätta betalningar av penningbelopp som uppburits eller betalats ut med stöd av den aktuella bestämmelsen före dagen för domen (dom av den 22 december 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, punkt 122).
- 222 I förevarande fall har SRB inte visat på vilket sätt en återbetalning av de belopp som sökanden betalat in som förhandsbidrag för år 2016, till följd av denna dom, skulle äventyra tvingande rättssäkerhetshänsyn som omfattar samtliga intressen som står på spel i förevarande mål, såväl privata som offentliga. Enbart den omständigheten att återbetalning sker i avvaktan på ett nytt beslut utgör nämligen inte ett skäl som kan jämföras med tvingande hänsyn till rättssäkerheten.
- 223 Det saknas således skäl att begränsa förevarande doms rättsverkningar i tiden.

Rättegångskostnader

- 224 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. SRB har tappat mål T-377/16 och ska därför bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader i detta mål, i enlighet med sökandens yrkanden. Talan i de båda andra målen, som registrerats under målnummer T-645/16 och T-809/16, kan inte tas upp till sakprövning, och ansökan om interimistiska åtgärder, som registrerats under målnummer T-645/16 R, har avslagits. Sökanden ska därför bära sina rättegångskostnader och ersätta SRB:s rättegångskostnader i dessa mål, i enlighet med SRB:s yrkanden.
- 225 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska Republiken Italien bära sina rättegångskostnader i mål T-645/16.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

följande:

1) Talan avvisas i mål T-645/16 och T-809/16.

- 2) I mål T-377/16 ogiltigförklaras det beslut som fattats av Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) i verkställande session den 15 april 2016 angående förhandsbidrag för år 2016 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2016/06) och det beslut som fattats av SRB i verkställande session den 20 maj 2016 om justering av förhandsbidragen för år 2016 till den gemensamma resolutionsfonden, vilket kompletterar det beslut som fattats av SRB i verkställande session den 15 april 2016 om justering av förhandsbidragen för år 2016 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2016/13), i den del dessa beslut rör Hypo Vorarlberg Bank AG.
- 3) SRB ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Hypo Vorarlberg Bank i mål T-377/16.
- 4) Hypo Vorarlberg Bank ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för SRB i mål T-645/16, T-809/16 och T-645/16 R.
- 5) Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader.

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 november 2019.

Underskrifter